

Nr 3.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående
uppförande af kvinnliga biträden i postverkets stat samt
fastställande af postverkets stat för driftkostnader år
1913; gifven Stockholms slott den 13 januari 1912.*

Under återopande af bilagda utdrag af protokollet öfver civil-
ärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå Riksdagen

I.) *dels* att å postverkets aflöningsstat från och med år 1913 uppföra
25 kvinnliga biträden hos generalpoststyrelsen samt 16 kvinnliga
biträden vid postverkets distrikts- och lokalförvaltningar;

dels att medgifva, att till en hvar af dessa biträden må utgå 700
kronor i lön och 550 kronor i tjänstgöringspenningar, hvartill kunna
komma två ålderstillägg till lönen, hvarterda å 200 kronor, efter 3
och 6 år;

att ortstillägg skall utgå till biträde i Stockholm med 150 kronor
och till biträde å annan ort, där de allmänna lefnadskostnaderna äro
särskildt höga, med 100 kronor; samt

att ortstillägg skall anses tillhöra lönen, men icke medföra höjning
af pensionsunderlag;

dels ock besluta, att med afseende å ifrågavarande befattningar
skall såsom allmänna villkor och bestämmelser gälla:

att, då vid uppförande i stat af sådan tjänst till innehafvare af
tjänsten befordras person, som omedelbart före sin befordran inom post-
verket utfört samma arbete som det till tjänsten hörande mot fast arf-
vode under föregående år till belopp, öfverstigande hvad enligt staten
skall utgå till tjänstens innehafvare, generalpoststyrelsen skall äga be-
reda fyllnad i aflöningen för dess uppbringande till nämnda arfvodes
belopp;

att biträde, som är anställdt vid postverket den 1 januari 1913 och
blir antaget till biträde å denna stat, äger att, i den mån generalpost-
styrelsen finner biträde böra komma i åtnjutande af en dylik förmån,
för åtnjutande af löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo
den tid, biträdet därförinnan innehåft stadig anställning vid postverket;

att tillsättning af biträdestjänst skall ske efter tjänstens ledigför-
klarande genom kungörelse;

att rörande kompetensfordringar skola gälla de närmare stadganden, som må varda af Kungl. Maj:t bestämda; samt

att i öfrigt de för postverkets tjänstemän meddelade bestämmelser skola, i tillämpliga delar och i den mån de icke stå i strid mot hvad här blifvit föreskrifvet, lända till efterrättelse.

II.) *dels* medgifva,

att dispositionsbiträdet änkefru Josefina Bernhardina Karolina Lindquist, född Ekström, må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 700 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt;

att dispositionsbiträdet änkefru Hilda Maria Josefina Carlander, född Sjölander, må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 300 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt;

att biträdande postexpeditören Johan Alfred Rylander må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 1,200 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder honom meddeladt;

att kontorsbiträdet Amélie Carolina Elisabeth Hesselgren må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 1,000 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt;

att sorteringsbiträdet änkefru Jenny Fatima Giertz, född Scheenholm, må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 600 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt;

dels ock bestämma postverkets anslag till driftkostnader för år 1913, förslagsvis, till 23,217,300 kronor, att utgå direkt af postmedlen.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

G U S T A F.

Axel Schotte.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 januari 1912.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAALFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM,
friherre ADELSWÄRD,
PETRÉN,
STENSTRÖM,
LARSSON,
SANDSTRÖM.

Chefen för civildepartementet, statsrådet Schotte anförde:

Innan jag öfvergår till postverkets särskilda anslagsbehof, ber jag att få behandla en fråga, som har inverkan på flera af de olika anslagen, nämligen frågan om *fasta biträdens uppförande i poststaten*. Jag torde därvid väsentligen kunna hänvisa till hvad chefen för finansdepartementet förut denna dag anført och här allenast behöfva redogöra för de förhållanden, som speciellt röra postverket.

Hvad först beträffar *behofvet* af kvinnliga biträden har generalpoststyrelsen i utlåtande af den 30 september 1910 hemställt, att i postverkets aflöningsstat måtte varda uppförda 25 kvinnliga biträden hos styrelsen, 12 dylika biträden hos postdirektionerna (= postverkets distriktsförvaltningar) och 4 vid postkontoret Malmö 1.

Till stöd för sin framställning har styrelsen anført hufvudsakligen följande.

Uppförande
af kvinnliga
biträden i
postverkets
stat.

Hos styrelsen funnes anställda 28 kvinnliga s. k. kontorsbiträden. Af dem måste 25 anses jämväl för framtiden vara oundgängligen nödvändiga.

Dessa 25 vore anställda:

4, utan placering å viss byrå, för verkställande af renskrifning;
1, å styrelsens första byrå, för expedierande af utgående skrivelser och remisser m. m. samt förande af åtskilliga anteckningar rörande postverkets personal;

5, å andra byrån, för utöfvande af kontroll vid frankoteckens-tillverkningen; samt

15, å fjärde byrån, dels för att biträda vid revisionsarbetet, 9 å inrikes postanvisningsrevisionen, 3 å utrikes postanvisningsrevisionen och 1 å tidningsrevisionen, och dels, de 2 öfriga, för att å reklamationkontoret öppna och, om möjligt, beställa dit inkommande vanliga bref, som postanstalterna icke kunnat beställa med ledning af adressanteckningar å breffvens utsidor.

Styrelsen har ansett de nämnda 25 biträdena böra uppföras i stat.

Hos styrelsen funnes — meddelas vidare i styrelsens yttrande — äfven anställda 20 s. k. sortererskor, som hade till åliggande att, i och för motgranskningen af inlämningspostanstalternas och utbetalningspostanstalternas postanvisningsräkenskaper, omlägga de till styrelsen såsom verifikationer till nämnda räkenskaper inkommande utbetalta postanvisningarna. Visserligen hade det syntts styrelsen behjärtansvärdt, att äfven dessa biträden måtte komma i åtnjutande af en tryggare ställning. Då emellertid tilläfväntys, genom ändrade anordningar, dessa biträden, hvilkas arbete vore mindre kvalificeradt än de förras, i en framtid kunde varda obehöfliga, hade styrelsen ansett sig icke för närvarande böra ifrågasätta deras uppförande i stat.

Hos distriktsförvaltningarna erfordrades på stadigvarande sätt, för verkställande af renskrifning m. m., tillsammans 12 biträden, nämligen 3 vid postdirektionen i södra distriktet, 1 vid postdirektionen i Stockholms distrikt och 2 vid en hvar af postdirektionerna i västra, östra, mellersta och norra distrikten. Styrelsen ansåg, att dessa 12 biträden jämväl borde uppföras i stat.

Vid postkontoret Malmö 1 funnes anställda åtskilliga kvinnliga biträden, hvilka på grund af beskaffenheten af de göromål, som åläge dem, syntes kunna hänföras till nu ifrågavarande biträdesklass.

Postkontoret Malmö 1 hade till särskild uppgift att förmedla postanvisningsutväxlingen mellan, å ena sidan, Sverige samt, å andra sidan, Amerikas förenta stater, England, Kanada och Ryssland.

Denna postanvisningsutväxling vore anordnad enligt det s. k. list-systemet, enligt hvilket i ett land inbetalda postanvisningsbelopp uppfördes å listor, som tillsändes viss utväxlingspostanstalt i adresslandet. I allmänhet öfversändes icke af afgangsländets utväxlingspostanstalt de inbetalda postanvisningarna tillika med listorna, utan adresslandets utväxlingspostanstalt utskrefve med ledning af listorna nya anvisningar, afsedda för utbetalningen. Postanvisningar, inbetalda i Amerikas förenta stater, öfversändes emellertid numera jämte listorna till postkontoret Malmö 1.

De vid detta postkontor anställda, nu åsyftade biträden hade till åliggande att å de listor, som från postkontoret öfversändes till de främmande utväxlingspostanstalterna, uppföra i Sverige inbetalade, för utbetalning i vederbörande främmande länder afsedda postanvisningsbelopp; att med ledning af de listor, som från de främmande utväxlingspostanstalterna inkomme till postkontoret, utskrifva för utbetalning i Sverige afsedda postanvisningar; samt att med vederbörande listor kollationera de från Amerikas förenta stater öfversända anvisningarna m. m. Dessa göromål kräde icke någon allmän postal utbildning och kunde därför lämpligen anförtros åt biträden af nu ifrågavarande slag. Generalpoststyrelsen ansåg 4 sådana biträden vid postkontoret Malmö 1 böra uppföras i stat.

Löneregleringskommittén har ansett sig icke böra göra någon erinran mot generalpoststyrelsens förslag om uppförande å postverkets aflöningsstat af 25 kvinnliga biträden hos styrelsen, 12 dylika biträden hos vederbörande distriktsförvaltningar (postdirektioner) och 4 vid postkontoret Malmö 1.

Att af de hos distriktsförvaltningarna erforderliga 12 biträdena ett större antal beräknats för postdirektionen i södra distriktet än för någon af de öfriga postdirektionerna lärer, enligt hvad kommittén inhämtat, särskildt bero på omfattningen af det arbete, som hvilar på postdirektionen i södra distriktet i afseende å postutväxlingen med utlandet.

Beträffande *aflöningsbeloppet* torde, såsom chefen för finansdepartementet till statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag yttrat, för postverket stadgas ett belopp, som med hänsyn till den längre tjänstgöringstiden något öfverstiger normaltypen. Såväl kommittén som chefen för finansdepartementet hafva uttalat sig för en aflöning af 700 kronor i lön och 550 kronor i tjänstgöringspenningar. Därtill skulle komma två ålderstillägg efter 3 och 6 år, hvarterda å 200 kronor, som enligt chefens för finansdepartementet förslag skulle tillhöra lönen.

Generalpoststyrelsen har sedermera hemställt, att hvarterdera ålderstillägget, i likhet med hvad styrelsen förut föreslagit, måtte utgå med 250 kronor, hvaraf 150 kronor skulle anses såsom lön och 100 kronor såsom tjänstgöringspenningar. Styrelsen har såsom stöd för denna sin hemställan anfört, att det arbete, flertalet af postverkets biträden hafva att utföra, torde vara mera kvalificerad än det som åligger biträden med normaltypens aflöning.

Hvad styrelsen sålunda anfört anser jag icke innefatta tillräcklig anledning till afvikelse från hvad chefen för finansdepartementet föreslagit, hvartill jag alltså ansluter mig.

I fråga om *ortstillägg* till biträdena har generalpoststyrelsen meddelat, att postverkets tjänstemannapersonal af högre grad i Stockholm, där postdirektionerna i östra och mellersta distrikten äfven vore förlagda, i allmänhet åtnjöte ortstillägg med 15 procent samt i Malmö, Göteborg och Sundsvall, där postdirektionerna i södra, västra och norra distrikten vore förlagda, i allmänhet åtnjöte dylikt tillägg med 10 procent af den fasta aflöningen eller arfvodet.

Med anledning däraf ansåg styrelsen, att ortstillägget för de i Stockholm anställda biträdena skulle bestämmas till 150 kronor och att ortstillägg borde tillkomma de å öfriga nämnda orter anställda biträdena med 100 kronor.

Kommittén har föreslagit, att till ofvannämnda af kommittén föreslagna aflöningsförmåner skulle komma ortstillägg med 150 kronor i Stockholm och med 100 kronor å de öfriga orter, där ortstillägg tillkommer posttjänstemän af högre grad.

I detta sammanhang har kommittén erinrat därom, att postdirektionen i östra distriktet, som förut varit förlagd till Stockholm, jämlikt Eders Kungl. Maj:ts beslut den 27 mars 1911 förflyttats till Linköping. Då posttjänstemän af högre grad i Linköping icke åtnjuta ortstillägg, lär sådant ej heller komma att tillerkännas de två kvinnliga biträden, som enligt generalpoststyrelsens förslag skulle anställas vid postdirektionen i östra distriktet.

Mot de sålunda föreslagna beloppen har jag intet annat att erinra än att stadgandet angående ortstillägg torde böra formuleras i öfverensstämmelse med motsvarande stadgande i § 7 uti aflöningsreglementet för tjänstemän vid postverket (nådiga kungörelsen den 27 augusti 1909).

I samma § är jämväl stadgadt, att ortstillägg, som utgår till tjänstemän af högre grad, skall anses såsom lön, men icke medföra höjning af pensionsunderlaget. Enahanda bestämmelse synes böra gälla rörande ortstillägg till biträden, om hvilka nu är fråga. Detta öfverensstämmer jämväl med kommitténs förslag.

Beträffande de allmänna villkor och bestämmelser, som böra gälla för de fasta biträdesbefattningarna kan jag hänvisa till chefens för finansdepartementet ofvannämnda yttrande, allenast med erinran att beträffande arbetstid och rätt för gifta kvinnor att innehafva ifrågavarande befattningar torde böra tillsvidare gälla hvad som är stadgadt för öfriga ordinarie kvinnliga befattningshafvare vid postverket.

Dessutom torde, i enlighet med styrelsens och kommitténs hemställan, böra stadgas, att den, som vid den nu föreslagna ändringens ikraftträdande innehar stadig anställning i postverket och antages till biträde af ifrågavarande slag å postverkets stat, skall äga att för åtnjutande af ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet därförinnan innehaft stadig anställning i postverket, vare sig hos styrelsen eller sådan styrelsen underlydande förvaltning, där ett eller flera biträden å stat varda anställda, dock med det från § 3 i öfvergångsbestämmelserna i gällande aflöningsreglemente hämtade tillägg, att åtnjutandet af dylik förmån skall vara beroende af generalpoststyrelsens bepröfvande.

På grund af hvad jag nu anfört hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen

dels att å postverkets aflöningsstat från och med år 1913 uppföra

25 kvinnliga biträden hos generalpoststyrelsen samt 16 kvinnliga biträden vid postverkets distrikts- och lokalförvaltningar;

dels att medgifva, att till en hvar af dessa biträden må utgå 700 kronor i lön och 550 kronor i tjänstgöringspenningar, hvartill kunna komma två ålderstillägg till lönen, hvartdera å 200 kronor, efter 3 och 6 år;

att ortstillägg skall utgå till biträde i Stockholm med 150 kronor och till biträde å annan ort, där de allmänna lefnadskostnaderna äro särskildt höga, med 100 kronor; samt

att ortstillägg skall anses tillhöra lönen, men icke medföra höjning af pensionsunderlag;

dels ock besluta, att med afseende å ifrågavarande befattningar skall såsom allmänna villkor och bestämmelser gälla:

att, då vid uppförande i stat af sådan tjänst till innehafvare af tjänsten befordras person, som omedelbart före sin befordran inom postverket utfört samma arbete som det till tjänsten hörande mot fast arvode

under föregående år till belopp, öfverstigande hvad enligt staten skall utgå till tjänstens innehafvare, generalpoststyrelsen skall äga bereda fyllnad i aflöningen för dess uppbringande till nämnda arfvodes belopp;

att biträde, som är anställdt vid postverket den 1 januari 1913 och blir antaget till biträde å denna stat, äger att, i den mån generalpoststyrelsen finner biträde böra komma i åtnjutande af en dylik förmån, för åtnjutande af löneförhöjning genom ålderstillägg räkna sig till godo den tid, biträdet därförinnan innehåft stadig anställning vid postverket;

att tillsättning af biträdestjänst skall ske efter tjänstens ledigförklarande genom kungörelse;

att rörande kompetensfordringar skola gälla de närmare stadganden, som må vardas af Kungl. Maj:t bestämda; samt

att i öfrigt de för postverkets tjänstemän meddelade bestämmelser skola, i tillämpliga delar och i den mån de icke stå i strid mot hvad här blifvit föreskrifvet, lända till efterrättelse.

Vid bifall till hvad jag sålunda hemställt torde §§ 1 och 7 i aflöningsreglementet för tjänstemän vid postverket den 27 augusti 1909 från och med den 1 januari 1913 böra erhålla ändrad lydelse enligt närslutna bilaga.

* * *

Postverkets stat för driftkostnader.

I skrifvelse den 7 november 1911 har generalpoststyrelsen afgifvit förslag till *stater för postverket för år 1913*; och får jag nu anmäla detta förslag, såvidt angår driftkostnaderna.

De för år 1912 af Eders Kungl. Maj:t fastställda stater för postverkets driftkostnader upptaga följande slutsummor:

Aflöningar	kr. 12,573,200: —
Öfvergångsstat	» 37,370: —
Pensioner	» 266,165: —

Transport kr. 12,876,735: —

	Transport	kr. 12,876,735: —
Postbefordran	»	6,841,000: —
Omkostnader	»	2,660,000: —
Oförutsedda utgifter	»	15,000: —
Afkortningar och restitutioner	»	7,465: —
	Tillsammans	kr. 22,400,200: —

Hvad angår förhållandena under år 1913, har jag att först behandla

A. Aflöningar.

Beträffande anslagen till

1. Generalpoststyrelsen

så äro dessa i staten för år 1912 upptagna till ett slutbelopp af 441,100 kronor.

**Aflönings-
belopp för
generalpost-
styrelsen.**

Enär vid ingången af år 1913 tre år förflutit, sedan den nu gällande aflöningsstaten för postverkets tjänstemän trädde i kraft, blifva, enligt hvad generalpoststyrelsen anfört, jämlikt § 1 uti aflöningsreglementet af den 27 augusti 1909, åtskilliga af styrelsens tjänstemän från förstnämnda tidpunkt berättigade till aflöningsförhöjning. Enligt inom styrelsen verkställda beräkningar blifva på grund däraf samt i följd af nedsättning i aflöningen för vissa befattningar, som i anledning af befordran, omplacering eller afsked för nuvarande innehafvare eller af annan anledning redan besatts med eller kunna förutses hafva intill samma tidpunkt besatts med nya innehafvare, äfvensom genom uppförande i stat af de af mig förut omnämnda kvinnliga biträdena, de förändringar i anslagsbeloppen för ifrågavarande aflöningar för år 1913 erforderliga, som framgå af följande tabellariska redogörelse.

	År 1912.		År 1913.		Ökning år 1913 i förhål- lande till år 1912.	Minsk- ning år 1913 i för- hållande till år 1912.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.		
Generalpostdirektören	13,000		13,000			
4 byråchefer	36,000	49,000	34,500	47,500	—	1,500
<i>Första byrån.</i>						
2 sekreterare	13,500		13,000			
3 notarier	13,800	27,300	15,100	28,100	800	—
Transport	—	76,300	—	75,600	800	1,500

	År 1912.		År 1913.		Ökning år 1913 i förhål- lande till år 1912.	Minsk- ning år 1913 i för- hållande till år 1912.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.
Transport	—	76,300	—	75,600	800	1,500
<i>Andra byrån.</i>						
1 kamrerare	7,000		7,000			
1 sekreterare	6,000		6,500			
2 intendentur	13,000		13,000			
1 förrådsförvaltare	5,500		4,200			
1 notarie	4,600		5,000			
1 aktuarie	5,000		5,500			
2 revisorer	9,700		11,000			
2 revisorer och bokhållare	9,600	60,400	10,500	62,700	2,300	—
<i>Tredje byrån.</i>						
1 sekreterare	7,000		7,000			
2 förste aktuarier	11,500		12,000			
1 registrator	5,000		4,600			
1 notarie	4,200	27,700	4,600	28,200	500	—
<i>Fjärde byrån.</i>						
1 sekreterare	7,000		7,000			
1 ombudsman	5,000		5,500			
1 förste aktuarie	6,000		6,500			
2 notarier	8,800		8,800			
3 revisorer	16,000	42,800	16,000	43,800	1,000	—
17 förste postexpeditörer, manliga	—	65,000	—	65,000	—	—
12 postexpeditörer "	—	38,400	—	38,400	—	—
20 " kvinnliga	—	36,000	—	36,000	—	—
25 biträden, kvinnliga	—	—	—	41,250	41,250	—
19 vaktmästare	—	24,300	—	27,000	2,700	—
Förste vaktmästaren, arfvode	—	200	—	200	—	—
Summa	—	371,100	—	418,150	48,550	1,500

Ökning 47,050 kronor.

Häraf framgår, att summan af aflöningsbeloppen för generalpoststyrelsens tjänstemän bör för år 1913 höjas med 47,050 kronor.

I anslaget till *ortstillägg* erfordras för år 1913 icke annan ändring än att, under förutsättning af bifall till min framställning om uppförande i stat af förbemälda kvinnliga biträden, detsamma bör höjas med 3,750 kronor eller från 20,000 kronor till 23,750 kronor.

Beträffande anslaget till *arfvoden åt extra tjänstemän, vikariatsersättning m. m.* anför generalpoststyrelsen följande.

Detta anslag har från och med år 1910 varit i staterna upptaget till förslagsvis 50,000 kronor. Utgifterna å anslaget, som hufvudsakligen utgöras af arfvoden till stadigvarande biträden och tillfälliga biträden samt till vikarier i anledning af semester m. m., hafva för år 1910 uppgått till i rundt tal kr. 74,900: — och beräknas för år 1911 uppgå till omkring » 77,500: —

Denna utgiftsökning härleder sig väsentligen däraf, att generalpoststyrelsen i följd af den städse skeende starka stegringen i postanvisningsrörelsen — antalet postanvisningar, som år 1909 utgjorde 7,077,780, ökades nämligen under år 1910 till 8,070,182, eller med icke mindre än 14 procent — varit nödsakad att anlita ökad antal biträden vid postanvisningsrevisionen för den omsortering af utbetalade postanvisningar, som för revisionsarbetets fullgörande är nödvändig. Därjämte använder generalpoststyrelsen i större utsträckning än förut för tjänstgöring i styrelsen i anledning af vikariat m. m. extra tjänstemän vid distrikts- och lokalförvaltningarna, hvilkas arfvoden i sådana fall utbetalas i generalpoststyrelsens kassa af förevarande anslag, under det att de i allmänhet lägre aflöningarna till deras vikarier utgå vid nämnda förvaltningar.

På grund häraf hemställer generalpoststyrelsen, att anslaget i fråga för år 1913 icke sättes lägre än till förslagsvis 80,000 kronor, hvilket skulle innebära en förhöjning af 30,000 kronor i förhållande till det senast fastställda anslagsbeloppet.

Hvad generalpoststyrelsen anfört såsom stöd för dess förslag om berörda anslags höjande, finner jag vara välgrundadt. Å andra sidan bör, vid bifall till mitt förut framställda förslag om öfverflyttning på ordinarie stat af 25 kvinnliga biträden hos styrelsen, nu ifrågavarande anslag kunna minskas med ett belopp af 33,600 kronor, motsvarande nuvarande aflöningar till de kvinnliga biträden hos generalpoststyrelsen, som komme att till de ordinarie befattningarna befordras. Jag hemställer därför, att ifrågavarande anslag måtte för år 1913 bestämmas till 46,400 kronor, hvilket innebär en minskning af 3,600 kronor i förhållande till år 1912.

Departements-
chefen.

Summan af anslagen under generalpoststyrelsen, som, enligt hvad förut nämnts, i staten för år 1912 är upptagen till kr. 441,100: — skulle, vid bifall till hvad jag ofvan föreslagit, komma att för år 1913 ökas med tillhoppa » 47,200: —
 eller till kr. 488,300: —

2. Distrikts- och lokalförvaltningarna.

Affönings-
belopp för
distrikts-
och lokal-
förvaltnin-
garna.

I fråga om dessa anslag, för år 1912 upptagna till en slutsumma af 10,037,100 kronor, gäller först detsamma, som ofvan anförts beträffande afföningsbelopp för generalpoststyrelsens tjänstemän, eller att från och med år 1913 ett stort antal tjänstemän blifva på grund af § 1 uti gällande afföningsreglemente berättigade till afföningsförhöjningar, äfvensom att uppförande å stat af kvinnliga biträden höjer anslagsbeloppen. Enligt verkställda beräkningar böra på grund däraf och i följd af jämkningar i anledning af vissa tjänsters besättande med nya innehafvare anslagsbeloppen för distrikts- och lokalförvaltningarnas tjänstemän för år 1913 förändras på sätt af här nedan införda tabell närmare framgår.

	År 1912.	År 1913.	Ökning år 1913 i förhållande till år 1912.	Minskning år 1913 i förhållande till år 1912.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.
6 postdirektörer	46,000	47,500	1,500	—
9 postmästare af klass 1 A	62,700	63,700	1,000	—
21 " " " 1 B	135,000	135,500	500	—
6 öfverkontrollörer	30,000	33,000	3,000	—
18 postmästare af klass 2 A	107,000	106,500	—	500
7 förste kontrollörer	39,200	39,000	—	200
26 postmästare af klass 2 B	142,000	140,600	—	1,400
76 " " " 3	380,000	380,000	—	—
52 kontrollörer	250,000	257,200	7,200	—
100 postmästare af klass 4	443,400	445,000	1,600	—
142 förste postexpeditörer, manliga	566,000	584,000	18,000	—
27 " " , kvinnliga	67,500	67,500	—	—
800 postexpeditörer, manliga	2,198,600	2,330,000	131,400	—
240 " " , kvinnliga	433,200	454,600	21,400	—
16 biträden, kvinnliga	—	26,400	26,400	—
525 förste postvaktmästare o. förste postiljoner	833,000	860,000	27,000	—
1,625 postvaktmästare och postiljoner	2,055,600	2,080,200	24,600	—
Summa	7,789,200	8,050,700	263,600	2,100

Ökning 261,500 kronor.

Häraf framgår, att summan af aflöningsbeloppen för distrikts- och lokalförvaltningarnas tjänstemän af ofvan anförda anledningar borde för år 1913 höjas med tillhoppa 261,500 kronor.

Dessutom föreslår generalpoststyrelsen af andra grunder, för hvilka här nedan närmare redogöres, ändring af senast fastställda anslagsbelopp till manliga postexpeditörer, till kvinnliga postexpeditörer, till förste postvaktmästare och förste postiljoner samt till postvaktmästare och postiljoner, liksom ock till ortstillägg samt till arfvoden åt extra tjänstemän, vikariatsersättning m. m.

Hvad då först *postexpeditörerna* angår, meddelar generalpoststyrelsen, att i postverkets stat för år 1910 upptogos för distrikts- och lokalförvaltningarna sammanlagdt 990 postexpeditörstjänster, däraf 750 manliga och 240 kvinnliga. Sagda antal tjänster hade i staten uppförts med godkännande af den utaf postverkets löneregleringskommission förordade grundsats, att antalet postexpeditörstjänster borde för framtiden så tillmätas, att befordran till dylik befattning skulle i regel kunna vinnas efter en extra tjänstetid af vid pass 5 år, en grundsats, som dock, enligt dåvarande chefens för civildepartementet erinran, borde tillämpas endast i den mån densamma läte sig förenas med postverkets behof af arbetskrafter. Tillsammans med postexpeditörstjänsterna hos generalpoststyrelsen — 12 manliga och 20 kvinnliga — utgjorde således enligt 1910 års stat hela antalet ordinarie postexpeditörer 762 manliga och 260 kvinnliga, eller tillhoppa 1,022. I det sålunda uti staten uppförda antal manliga och kvinnliga postexpeditörer ägde emellertid generalpoststyrelsen, enligt bemyndigande i nådigt bref den 27 augusti 1909, att verkställa erforderlig jämkning, under villkor att sammanlagda antalet, 1,022, icke öfverskredes.

Ökning af antalet ordinarie postexpeditörer.

I statförslaget för år 1911 föreslogs icke af generalpoststyrelsen någon ökning af antalet postexpeditörer, utan blef jämväl för samma år antalet postexpeditörer fastställdt till 1,022.

På förslag af generalpoststyrelsen uppfördes i 1912 års stat 50 nya postexpeditörstjänster, hvilka alla, med hänsyn till dem som beräknats då stå närmast i tur att befordras till ordinarie, skulle vara manliga; och hafva dessa nya tjänster tillförts distrikts- och lokalförvaltningarna. Antalet vid nämnda förvaltningar anställda postexpeditörer uppgår sålunda, enligt 1912 års stat, tillhoppa till 800 manliga och — såsom förut — 240 kvinnliga.

Därest i öfverensstämmelse med ofvan anförda, af Eders Kungl. Maj:t och Riksdagen godkända grundsats extra ordinarietiden för ifrågavarande

tjänstemän skall kunna hållas nere vid omkring 5 år, erfordras, enligt hvad generalpoststyrelsen påpekar, äfven för år 1913 ökning af antalet ordinarie postexpeditörer. Vid utgången af år 1910 utgjorde nämligen antalet biträdande postexpeditörer (extra tjänstemän af högre grad med fast arfvode) 192. Under loppet af år 1911 hade 8 nya biträdesbefattningar inrättats; men då åtskilliga under året ledigblifna dylika befattningar icke behöft återbesättas, hade antalet minskats och utgjorde den 1 november 1911 allenast 167. Därtill komma omkring 400 reservpostexpeditörer (extra tjänstemän af högre grad utan fast arfvode), af hvilka, såvidt generalpoststyrelsen säger sig kunna finna, endast omkring 290 torde söka vinna befordran.

Af förenämnda 167 biträdande postexpeditörer lära, enligt styrelsens förmenande, 19 icke kunna komma i åtanke vid tillsättande af ordinarie tjänst — en del af dem utgöres af gifta kvinnor — hvadan sålunda antalet biträdande postexpeditörer med utsikt till befordran i november 1911 utgjorde 148, däraf 132 manliga och 16 kvinnliga.

För bättre öfversikts skull meddelar generalpoststyrelsen följande sammanställning af hela den reservpersonal af högre grad, som styrelsen ansett böra medtagas vid beräkningen af dem, som kunna hafva anspråk på befordran. De däri förekommande uppgifterna afse förhållandena i november 1911.

Grupp.	Dag för anställning säson e. o. postexpeditör.	Antalet biträdande postexpeditörer. (nov. 1911)		Antalet reservpostexpeditörer. (nov. 1911)		Summa.	Tjänsteålder. (nov. 1911)
		manliga.	kvinnliga.	manliga.	kvinnliga.		
1	11/5 1905	4	—	1	—	5	6 år 6 mån.
2	28/4 1906	74	—	8	—	82	5 » 7 »
3	23/5 1907	27	15	20	15	77	4 » 6 »
4	19/5 1908	26	—	32	—	58	3 » 6 »
5	28/5 1909	1	1	58	41	101	2 » 6 »
6	21/6 1910	—	—	23	36	59	1 » 6 »
7	30/6 1911	—	—	45	11	56	— » 6 »
		132	16	187	103	438	

Beträffande de i tabellen upptagna biträdande postexpeditörer och reservpostexpeditörer har generalpoststyrelsen antagit, att omkring 60 skulle vid 1912 års ingång vara befordrade till ordinarie postexpeditörer, däraf 50 med anledning af från och med sagda tidpunkt nyinrättade postexpeditörstjänster. Den vanliga årsafgången bland postexpeditörerna

kan för år 1912 beräknas till omkring 40, hvadan intill utgången af samma år kunna antagas hafva befodratts alla uti första och andra grupperna upptagna samt 13 af tredje gruppen. Vid 1912 års utgång skulle sålunda såsom obefordrade kvarstå de öfriga 64 af tredje gruppen jämte samtliga af fjärde, femte, sjätte och sjunde grupperna med en tjänsteålder, som då skulle uppgå till respektive 5 år 7 månader, 4 år 7 månader, 3 år 7 månader, 2 år 7 månader och 1 år 7 månader. Om dessa tjänstemän skulle afvakta befodrån endast på grund af vanlig afgång, skulle extratiden för flertalet af dem komma att utsträckas till 6 å 6^{1/2} år och för en del ända till omkring 7 år. Det vill vid sådant förhållande, säger generalpoststyrelsen, synas som om ett antal af åtminstone 50 nya postexpeditörstjänster borde upptagas i 1913 års aflöningsstat. Detta öfverensstämmer också med en af styrelsen för Posttjänstemännens förening hos generalpoststyrelsen gjord framställning. En sådan åtgärd torde äfven vara fullt befogad med hänsyn till det fortfarande behovet för postverket af ökade arbetskrafter, som gifvetvis betingas af posttrafikens tillväxt. I detta hänseende framhåller generalpoststyrelsen, att postverkets inkomster utgjort

under år 1909	kr. 20,972,500
» » 1910	» 21,905,318

samt att desamma kunna beräknas blifva .

under år 1911	kr. 23,443,000
» » 1912	» 24,448,600
» » 1913	» 25,610,000

Nedanstående af generalpoststyrelsen lämnade jämförelse mellan antalet försändelser åren 1909 och 1910 (inrikes, till och från utlandet samt transiterande) visar, att poströrelsen är i stigande.

	År 1909 antal	År 1910 antal
Brefpostförsändelser	219,166,222	231,855,465
Paket	4,221,491	4,710,142
Postanvisningar	7,077,780	8,070,182
Tidningar och tidskrifter (inklusive afgiftspliktiga tidningsbilagor) nummerexemplar...	183,240,174	181,636,081
Samtliga postförsändelser	413,705,667	426,271,870

En sådan fortgående tillväxt i posttrafiken nödvändiggör naturligen också, säger generalpoststyrelsen, en motsvarande ökning af den ordi-

narie personalen af såväl högre som lägre grad. Denna ökning bör enligt styrelsens åsikt, för undvikande af ojämnheter i befordringssystemet, äga rum på det sätt, att för hvarje år på ordinarie stat öfverflyttas ett efter förhållandena afpassadt antal biträdande tjänstemän.

Af de 50 nya postexpeditörstjänster, som generalpoststyrelsen därför hemställer måtte i 1913 års stat uppföras, torde, med hänsyn till dem som då stå närmast i tur att befordras till ordinarie, 30 böra vara manliga och 20 kvinnliga. Öfverflyttning på ordinarie stat af dessa biträdande postexpeditörer komme, då en hvar af de manliga, jämlikt § 3 i öfvergångsbestämmelserna till aflöningsreglementet, skulle erhålla en årsaflöning af 2,200 kronor samt en hvar af de kvinnliga komme att erhålla 1,500 kronors sådan aflöning, att öka anslagen till manliga och kvinnliga postexpeditörer med respektive 66,000 kronor och 30,000 kronor eller med tillhoppa 96,000 kronor. Men då arfvodena åt ifrågavarande tjänstemän, därest de kvarstode såsom biträdande postexpeditörer, beräknats uppgå tillhoppa till omkring 65,500 kronor — i medeltal 1,430 till en hvar manlig och 1,130 till en hvar kvinnlig — komme ökningen på aflöningsstaten i dess helhet att af nu förevarande anledning belöpa sig till endast 30,500 kronor jämte den höjning af anslaget till ortstillägg, hvarom nedan närmare förmäles.

Sammanläggas nu de förut omförmälda aflöningsförhöjningarna åt en del af de nuvarande postexpeditörerna, 131,400 kronor för de manliga och 21,400 kronor för de kvinnliga, med aflöningsarna åt de föreslagna 50 nya postexpeditörerna, 66,000 kronor för de manliga och 30,000 kronor för de kvinnliga, skulle höjningarna i anslagsbeloppen tillhoppa uppgå för de manliga till 197,400 kronor och för de kvinnliga till 51,400 kronor.

Anslagen, som för år 1912 äro upptagna till respektive 2,198,600 kronor och 433,200 kronor, skulle alltså för år 1913 uppgå för manliga postexpeditörer till förslagsvis 2,396,000 kronor och för kvinnliga till förslagsvis 484,600 kronor.

Ökning af antalet förste postvaktmästare och förste postiljoner.

Hvad härefter beträffar *förste postvaktmästare och förste postiljoner*, anför generalpoststyrelsen följande.

Före ingången af år 1910 innehade samtliga förste postbetjante uppdrag allenast tills vidare att bestrida vissa viktigare göromål, hvilka uppdrag sålunda kunde när som helst återkallas. Enligt förslag af postverkets löneregleringskommission och hemställan af generalpoststyrelsen blefvo med nämnda års ingång 450 tillförordnade förste postbetjante, motsvarande omkring två tredjedelar af det dåvarande antalet

716, uppförda på ordinarie stat. Med denna proportion afsågs, enligt kommissionens uttalande, att i regel icke någon sådan tjänsteman skulle komma på ordinarie stat, förr än han varit i dylik befattning pröfvad under en tid af minst 2 år. I staten för år 1911 upptogos ordinarie förste postvaktmästare och förste postiljoner till samma antal som i staten för år 1910 nämligen 450; men på hemställan af generalpoststyrelsen i statförslaget för år 1912 blef antalet af dessa tjänstemän för sistnämnda år ökad med 75 och sålunda förhöjdt till 525.

Antalet tjänstemän af lägre grad, som, på sätt ofvan nämnts, meddelats uppdrag att bestrida viktigare göromål, utgjorde, enligt hvad generalpoststyrelsen meddelar:

vid utgången af år 1904.....	340 st.
» » » » 1905	398 »
» » » » 1906.....	441 »
» » » » 1907.....	659 »
» » » » 1908.....	706 »
» » » » 1909.....	716 »
» » » » 1910.....	742 »
och den 1 november 1911.....	762 »

hvilket antal antogs icke komma att afsevärdt förändras intill årets utgång. Af de sistnämnda voro 450 ordinarie och 312 tillförordnade, men, såsom förut nämnts, skulle med 1912 års ingång ytterligare 75 befordras till ordinarie, hvilkas antal då skulle utgöra 525, under det att de tillförordnades antal torde uppgå till 237.

Generalpoststyrelsen meddelar, att förenämnda 312 tillförordnade hafva erhållit sina uppdrag:

14 st.....	1904
35 »	1905
32 »	1906
68 »	1907
53 »	1908
26 »	1909
53 »	1910
31 »	1911

Då generalpoststyrelsen har för afsikt att fortfarande, i all den mån så låter sig göra, i stället för tjänstemän af högre grad använda

funktionärer af ifrågavarande slag, torde kunna beräknas, säger styrelsen, att antalet postvaktnästare och postiljoner med högre tjänsteställning kommer att intill utgången af år 1912 ökas till omkring 800, däraf 525 då äro ordinarie och 275 tillförordnade. Dessa senare äro emellertid ordinarie i egenskap af postvaktnästare och postiljoner och innehafva sina uppdrag tills vidare mot åtnjutande af särskildt tillägg till tjänstgöringspenningarna med högst 20 kronor, för månad räknadt, jämlikt § 8 i aflöningsreglementet.

Äfven om med hänsyn till nu anförda förhållanden och till den vanliga årsafgången bland ifrågavarande tjänstemän — 8 stycken för år 1911 — en ökning redan för år 1913 i antalet ordinarie förste postvaktnästare och postiljoner icke kan sägas vara nödvändig för upprätthållande af den hittills tillämpade proportionen — $\frac{2}{3}$ ordinarie och $\frac{1}{3}$ tillförordnade — har generalpoststyrelsen dock, på grund af den ganska höga tjänsteåldern — öfver 5 år — för åtskilliga af dem, som år 1913 skulle fortfarande kvarstå såsom tillförordnade, och då det torde vara lämpligt att hvarje år ett visst om än mindre antal öfverföres å ordinarie stat, ansett sig böra hemställa, att i 1913 års stat antalet förste postvaktnästare och förste postiljoner ökas med 35 och sålunda höjes från 525 till 560.

Ett bifall till denna hemställan skulle, då aflöningen till en hvar af de sålunda uppflyttade torde kunna beräknas till 1,640 kronor, medföra en höjning i anslaget till förste postvaktnästare och förste postiljoner med 57,400 kronor. Anslaget till postvaktnästare och postiljoner skulle, enligt hvad styrelsen påpekar, under antagande att en hvar uppbär en aflöning af 1,400 kronor, komma att minskas dels med 49,000 kronor, dels ock med omkring 6,700 kronor, utgörande särskild ersättning, hvilken såsom tillägg till tjänstgöringspenningarna utbetalas till 35 postvaktnästare och postiljoner. Ortstilläggen beröras ej af den ifrågasatta öfverflyttningen, enär de till samtliga tjänstemän af lägre grad utgå efter samma, af aflöningsens storlek oberoende skala.

Sammanläggas nu de förut omförmälda aflöningsförhöjningarna åt en del af de nuvarande förste postvaktnästarna och förste postiljonnerna, 27,000 kronor, med aflöningsarna åt de 35 nya befattningshafvarna, 57,400 kronor, skulle höjningarna i anslaget tillhopa uppgå till 84,400 kronor.

Anslagsbeloppet, som i 1912 års stat är upptaget till 833,000 kronor, skulle således för år 1913 uppgå till 917,400 kronor.

Hvad vidare angår ordinarie *postvaktmästare och postiljoner*, har Ökning af antalet ordinarie *postvaktmästare och postiljoner*.
deras antal fastställt

	i staten för år 1910 till	1,400 st.
»	»	» 1911 » 1,550 » och
»	»	» 1912 » 1,625 »

Generalpoststyrelsen anför nu, att, då tjänstetiden såsom biträdande *postvaktmästare* och biträdande *postiljon* ansetts böra i allmänhet begränsas till 4 år, torde för beredande af förbättring i den extra personalens befordringsförhållanden antalet ordinarie *postvaktmästare* och *postiljoner* böra ökas jämväl i staten för år 1913.

I november 1911 funnos anställda 556 biträdande *postvaktmästare* och *postiljoner* (extra tjänstemän af lägre grad med fast arvode).

Därtill kommer ett antal af 410 reservvaktmästare och reservpostiljoner (extra tjänstemän af lägre grad utan fast arvode).

Generalpoststyrelsen meddelar, att bland förenämnda 556 biträdande *postvaktmästare* och *postiljoner* finnes — oberäknadt några få äldre, som af olika anledningar ansetts tills vidare icke böra befordras — ett ganska stort antal, som redan nu tjänstgjort såsom biträdande under en tid af mellan 3 och något öfver 4 $\frac{1}{2}$ år, nämligen

138,	antagna under första halfåret 1907,	öfver 4 $\frac{1}{2}$ år
76,	» » andra » 1907,	» 4 »
86,	» » första » 1908,	» 3 $\frac{1}{2}$ »
41,	» » andra » 1908,	» 3 »

Då i staten för år 1912 de ordinaries antal ökats med 75 och därjämte i succession efter de i samma stat upptagna ytterligare förste *postvaktmästare* och förste *postiljoner* komma att till ordinarie uppflyttas 75, kan antagas, att vid 1912 års ingång till ordinarie befordrats samtliga 138 till första gruppen hörande och därjämte 12 af andra gruppen. Då den vanliga årliga afgangen kan anses utgöra omkring 50, skulle under år 1912 komma att till ordinarie befordras ytterligare 50 af andra gruppen, hvadan vid utgången af samma år skulle komma att kvarstå 14 af andra gruppen, 86 i tredje gruppen och 41 i fjärde gruppen, med en tjänstetid, som då skulle uppgå till respektive 5 år 1 månad, 4 år 7 månader och 4 år 1 månad.

Under sådana förhållanden och då enligt generalpoststyrelsens åsikt en ökning af den ordinarie personalen med 150 *postvaktmästare* och

postiljoner, med hänsyn till den ofvan påvisade stegringen i posttrafiken, låter väl förena sig med postverkets behof af arbetskrafter, har generalpoststyrelsen hemställt, att för år 1913 ytterligare 150 biträdande postvaktmästare och postiljoner öfverflyttas på ordinarie stat.

Därest generalpoststyrelsens förslag om ökning af antalet förste postvaktmästare och förste postiljoner med 35 bifalles, skulle emellertid, då därigenom motsvarande antal biträdande postvaktmästare och postiljoner i succession komme att befordras till ordinarie, det i staten för år 1912 upptagna antalet 1,625 postvaktmästare och postiljoner i staten för år 1913 endast behöfva ökas med 115 och sålunda uppgå till 1,740.

Öfverflyttning på ordinarie stat af ifrågavarande 150 biträdande postvaktmästare och postiljoner komme, då en hvar af dem finge uppbära en aflöning af 1,100 kronor, att öka anslaget med 165,000 kronor. Men då arfvodena åt ifrågavarande tjänstemän skulle, därest de kvarstode såsom biträdande postvaktmästare och postiljoner, utgöra tillhoppa 135,000 — 900 kronor för en hvar — komme ökningen på aflöningsstaten i dess helhet af denna anledning att belöpa sig till endast 30,000 kronor jämte den här efteråt omnämnda höjning af anslaget till ortstillägg.

Lägges till ofvannämnda 165,000 kronor det belopp af 24,600 kronor, som, enligt hvad förut omförmålt, åtgår till aflöningsförhöjningar å nu ifrågavarande tjänstemän, skulle anslaget till postvaktmästare och postiljoner, som i 1912 års stat upptagits till 2,055,600 kronor, komma att för år 1913 uppgå till 2,245,200 kronor.

Ett bifall till generalpoststyrelsens förslag om ökning af förste postvaktmästare och förste postiljoner med ett antal af 35 skulle emellertid, såsom förut nämnts, minska sistnämnda summa dels med 49,000 kronor dels ock med 6,700 kronor eller tillhoppa med 55,700 kronor, och skulle sålunda under nämnda förutsättning anslaget för år 1913 komma att utgöra förslagsvis 2,189,500 kronor, hvilket innebär en ökning af 133,900 kronor i senast beviljade anslag.

Ökning af
anslaget till
ortstillägg.

Beträffande *ortstillägg* till tjänstemän vid distrikts- och lokalförvaltningarna erinrar generalpoststyrelsen, att detsamma faststälts förslagsvis

i 1910 års stat till	540,000	kr.
i 1911 » » »	575,000	»
i 1912 » » »	624,600	»

Utgifterna å anslaget uppgingo:

för år 1910 till	615,025 kr.
och beräknas af generalpoststyrelsen för år 1911 uppgå,	
för ordinarie tjänstemän till omkring	kr. 623,500
och för biträdande tjänstemän till omkring	» 95,000 eller tillhopa 718,500 kronor.

Anledningen till att utgifterna å anslaget så väsentligt öfverstigit de i staterna beräknade är enligt styrelsens uppgift hufvudsakligen att söka däruti, att jämväl den extra personalen vid distrikts- och lokalförvaltningarna tillerkänts ortstillägg för tiden från 1910 års ingång räknadt.

Genom nådigt bref till generalpoststyrelsen den 8 april 1910 angående grunderna för aflöningen till extra tjänstemän vid postverket har nämligen, såsom styrelsen erinrar, Eders Kungl. Maj:t funnit godt att för tillämpning från ingången af samma år förordna, bland annat, att biträdande postexpeditör, stationerad å ort, där de allmänna lefnadskostnaderna vore särskildt höga, ägde, så länge han tjänstgjorde å sådan ort, uppbära ortstillägg, utgående, enligt af generalpoststyrelsen fastställda grunder, med femton eller tio procent af det fasta arfvodet, samt att biträdande postvaktmästare eller biträdande postiljon, stationerad å ort, där de allmänna lefnadskostnaderna vore särskildt höga, ägde, så länge han tjänstgjorde å sådan ort, uppbära ortstillägg, utgående, enligt af styrelsen fastställda grunder, med antingen 180, 120 eller 60 kronor, allt för år räknadt. För beräkning af ortstillägg till biträdande tjänstemän af såväl högre som lägre grad skall, enligt hvad generalpoststyrelsen bestämt, lända till efterrättelse samma gruppindelning af stationsorterna, som är eller varder fastställd beträffande ortstillägg åt postverkets ordinarie tjänstemän.

Till det för år 1912 fastställda anslag	kr. 624,600
bör läggas	
dels	» 93,900

Transport kr. 718,500

	Transport	kr. 718,500
utgörande det belopp, hvarmed de för år 1911 beräknade utgifterna komma att öfverskjuta anslaget för år 1912,		
dels, i anledning af vissa, förut omförmälda aflöningsförhöjningar, ett belopp af	»	20,000
dels, för den händelse generalpoststyrelsens förslag om inrättande för år 1913 af 50 nya postexpeditörsbefattningar samt 150 nya befattningar af lägre grad vinner bifall, ett belopp af	»	11,700
af hvilket 2,000 kronor belöper på de förra och 9,700 kronor på de senare.		

Summan, kr. 750,200

eller i rundt tal 750,000 kronor, utgör alltså det belopp, hvar till anslaget, enligt generalpoststyrelsens beräkning, torde böra för år 1913 förslagsvis fastställas. Detta innebär en förhöjning af 125,400 kronor i förhållande till anslaget för år 1912. Uppförandet på ordinarie stat af vissa kvinnliga biträden synes, enligt inhämtade upplysningar, icke behöfva föranleda ytterligare höjning af anslaget ifråga.

Anslaget till arfvoden åt extra tjänstemän, vikariatsersättning m. m.

Under titeln *arfvoden åt extra tjänstemän, vikariatsersättning m. m.* ingå följande utgifter:

- a) arfvoden till *biträdande postexpeditörer* samt till *biträdande postvaktmästare och postiljoner*;
- b) anslag, ställda till postdirektörs eller postmästares disposition (*dispositionsanslag*) för tillgodoseende af vare sig mera stadigvarande eller tillfälligare behof af personalförstärkning;
- c) anslag för beredande af *semesterledighet* och *sabbatsledighet* åt tjänstemän af högre och lägre grad (semesterledighet dock endast åt ordinarie tjänstemän);
- d) *vikariatsersättning*, aflöningsfyllnad i vissa fall åt vikarie för af sjukdomsfall träffad tjänsteman af högre eller lägre grad, ordinarie eller extra, hvarjämte äfven af detta anslag utgår ersättning åt vikarie för tjänsteman af lägre grad, som inkallats till undervisningskurs.

Såsom förut anförts, utgjorde den 1 november 1911 antalet biträdande postexpeditörer 167. Detta antal väntades, enligt hvad generalpoststyrelsen meddelar, under återstående delen af år 1911 blifva oförändradt.

Från 1912 års början komme antalet biträdande befattningar att minskas med 50, till följd af att å sagda års stat äro uppförda 50 nya ordinarie postexpeditörstjänster. De biträdande postexpeditörernas antal beräknades således vid ingången af år 1912 utgöra 117.

Generalpoststyrelsen säger sig nu hålla före, att, oaktadt ifrågasvarande personal under de båda senaste åren genom indragning af vakanta befattningar kunnat stadigt minskas, och ehuru generalpoststyrelsen anser sig böra fortfarande, i den mån sådant låter sig göra, till tjänstemän af lägre grad öfverflytta arbete, som förut handlagts af tjänstemän af högre grad, det dock torde med hänsyn till posttrafikens allmänna utveckling böra räknas med, att de biträdande postexpeditörernas antal behöfver under åren 1912 och 1913 något ökas. Denna ökning anser generalpoststyrelsen emellertid kunna begränsas för båda åren till sammanlagdt 40. Hela antalet biträdande postexpeditörer under år 1913 skulle då komma att utgöra i rundt tal 160.

Med beräkning att af detta antal tjänstemän 120 äro manliga och 40 kvinnliga, skulle, då fast aflöning åt en manlig biträdande postexpeditör kan anses utgöra i medeltal 1,430 kronor samt åt en kvinnlig 1,130 kronor, för aflöning åt biträdande postexpeditörer för år 1913 erfordras ett belopp af 216,800 kronor. Därest emellertid generalpoststyrelsens förslag om utbyte af 30 manliga ock 20 kvinnliga biträdande postexpeditörer mot samma antal ordinarie bifalles, bör från nämnda belopp dragas en summa af 65,500 kronor. Till återstående 90 manliga biträdande postexpeditörer och 20 kvinnliga torde aflöningarna för år 1913 sålunda kunna beräknas till kr. 151,300:—

Af biträdande postvaktmästare och postiljoner funnos i november 1911 anställda 556, hvilket antal, enligt hvad generalpoststyrelsen meddelar, beräknats under återstående delen af samma år förblifva oförändradt.

Af dessa komme på grund af den ordinarie personalens ökning för år 1912 med 75 ett lika stort antal att befordras, hvarjämte i succession efter de i samma stat upptagna nya förste postvaktmästare och förste postiljoner komme att till ordinarie antagas ytterligare 75, hvadan således vid 1912 års ingång kvarstå 406 biträdande postvaktmästare och postiljoner.

Transport kr. 151,300:—

Transport kr. 151,300: —

Ökningen af antalet biträdande postvaktmästare och postiljoner på grund af trafikens tillväxt torde, säger styrelsen, för åren 1912 och 1913 kunna anslås till omkring 50 för år eller sålunda till omkring 100 för båda åren.

Under januari—oktober år 1911 har, enligt hvad generalpoststyrelsen meddelar, en ökning med omkring 50 af antalet biträdande postvaktmästare och postiljoner ägt rum, beroende på, förutom poströrelsens stegring och fortgående utbyte af biträdande tjänstemän af högre grad mot sådana af lägre grad, jämväl den omständigheten, att ständig förstärknings-tjänstgöring, för hvilken kostnaden förut bestridts af till postdirektörs eller postmästares disposition ställda anslag, i åtskilliga fall ansetts på grund af tjänstgöringens art och omfattning numera böra fullgöras af fast anställda tjänstemän. Då pågående utredning rörande användningen af s. k. dispositionsanslag för uppehållande af postvaktmästargöromål torde komma att visa, att ytterligare ett flertal dylika anslag lämpligen böra indragas och biträdande tjänstemän i stället anställas, anser generalpoststyrelsen angifna ökning för åren 1912 och 1913 af 100 biträdande postvaktmästare och postiljoner vara den minsta möjliga.

Lägges nu detta antal till de vid 1912 års början kvarstående 406, kommer hela antalet att under år 1913 utgöra 506 eller utjämnadt 510.

Till dessas aflönande skulle, då till biträdande postvaktmästare eller postiljon utgår fast årsarfvode af 900 kronor, erfordras ett belopp af 459,000 kronor. Därest emellertid generalpoststyrelsens förslag om inrättande af 35 nya förste postvaktmästare och förste postiljonsbefattningar samt ytterligare 115 ordinarie postvaktmästar- och postiljonsbefattningar bifalles, hvarigenom 150 biträdande postvaktmästare och postiljoner komma att öfverföras å ordinarie stat, böra, såsom styrelsen påpekar, från sistnämnda belopp dra-

Transport kr. 151,300: —

	Transport kr.	151,300: —
gas 135,000 kronor, hvadan för återstående 360 biträdande postvaktmästare och postiljoner aflöningarna för år 1913 af styrelsen beräknas till ett sammanlagdt belopp af	»	324,000: —
Dispositionsanslaget, hvilket för år 1912 beräknats till 395,000 kronor, anser generalpoststyrelsen, med hänsyn till hvad nyss anförts angående dispositionsbitrådets af lägre grad utbytande mot fast anställda extra tjänstemän, kunna för år 1913 minskas med 45,000 kronor. Vid bifall till min hemställan om uppförande å ordinarie stat af 16 kvinnliga biträden, torde dispositionsanslaget kunna minskas med ytterligare 16,800 kronor, motsvarande i rundt tal aflöningarna till de kvinnliga biträden, som komme att befordras till ordinarie befattningar. Dispositionsanslaget torde därför för år 1913 kunna minskas till	»	333,200: —
Anslaget för semesterledighet, hvilket för år 1912 beräknats till 220,000 kronor, anser styrelsen för år 1913 böra höjas till	»	230,000: —
För sabbatsledighet erforderligt anslag, som för år 1912 beräknats till 100,000 kronor, finner styrelsen för år 1913 böra anslås till	»	110,000: —
Vikariatsersättningen, som i staten för år 1912 inräknats med ett belopp af 180,000 kronor, anser styrelsen för år 1913 böra upptagas till	»	200,000: —
	Summa kr.	1,348,500: —

Emellertid har generalpoststyrelsen, såsom Eders Kungl. Maj:t behagade erinra sig, efter afgifvandet af den skrifvelse af den 7 november 1911, hvarur ofvanstående framställning om anslag till extra tjänstemän, vikariatsersättning m. m. är hämtad, i skrifvelse af den 21 november 1911 hos Eders Kungl. Maj:t gjort framställning om beredande af förbättrad ställning åt postverkets reservpersonal. Denna framställning, så vidt den har betydelse för postverkets utgiftsstat, innebär hufvudsakligen följande.

De hittillsvarande reservpostexpeditörerna skulle förenas med nuvarande biträdande postexpeditörerna till en kategori, benämnd extra postexpeditörer. Dessa extra tjänstemän skulle efter två år från antagandet till extra postexpeditörer kunna utöfver begynnelsearfvodet,

som vid tjänstgöring beräknas efter 1,350 kronor för manlig och 1,080 kronor för kvinnlig postexpeditör om året, komma i åtnjutande af den aflöningsförhöjning på 150, respektive 120, kronor, som förut fordrat två år från antagandet till biträdande postexpeditör.

De förutvarande reservvaktmästarna och reservpostiljonerna skulle förenas med biträdande postvaktmästarna och biträdande postiljonerna till en grupp extra postiljoner samt vid tjänstgöring beräkna arfvode efter samma belopp, 900 kronor för år, som de förutvarande biträdande postvaktmästarna och postiljonerna uppburit. Dessutom skulle denna grupp efter två år från antagandet kunna erhålla ett tillägg på 60 kronor för år, hvarjämte skulle utgå beklädnad samt läkarvård och medikamenter.

Samtliga nu ifrågavarande funktionärer af högre och lägre grad med fast placering (efter erhållen regelbunden tjänstgöring vid viss postanstalt) skulle dessutom kunna vid sjukdom uppbära viss del af arfvodet.

Eders Kungl. Maj:t, som enligt § 15 i gällande aflöningsreglemente för tjänstemän vid postverket äger att bestämma grunderna för aflöningen till extra tjänstemän, har den 30 december 1911 bifallit nämnda framställning.

I enlighet härmed torde nu de af generalpoststyrelsen ofvan föreslagna anslagsbelopp till arfvoden till biträdande postexpeditörer samt till biträdande postvaktmästare och postiljoner, för beredande af semesterledighet och till vikariatsersättning böra höjas med sammanlagdt 75,000 kronor, däraf 30,000 kronor anses belöpa på tjänstemän af högre grad och 45,000 kronor på tjänstemän af lägre grad. Anslaget till arfvoden åt extra tjänstemän, vikariatsersättning m. m. skulle således uppgå till 1,423,500 kronor, hvilket belopp jämfördt med motsvarande, i staten för år 1912 upptagna anslag 1,623,300 kronor, utvisar en minskning af 199,800 kronor.

Summan af samtliga under aflöningar till distrikts- och lokalförvaltningarna förekommande anslag utgör för år 1912 kr. 10,037,100: —

Läggas härtill ofvan föreslagna förhöjningar, nämligen:

i anledning af aflöningsförhöjningar och uppförande		
i staten af 16 kvinnliga biträden »	261,500:	—
» » » ökning af postexpeditörernas antal..... »	96,000:	—

Transport kr. 10,394,600: —

	Transport	kr. 10,394,600: —
i anledning af ökning af antalet förste postvaktmästare och förste postiljoner ... »		57,400: —
» » » ökning af antalet postvaktmästare och postiljoner	»	109,300: —
å anslaget till ortstillägg.....	»	125,400: —
	men från summan häraf	kr. 10,686,700: —

drages föreslagen nedsättning i anslaget till arfvoden
 åt extra tjänstemän, vikariatsersättning m. m. ... kr. 199,800: —
 komma samtliga under aflöningar till distrikts- och
 lokalförvaltningarna förekommande anslag att
 för år 1913 utgöra..... » 10,486,900: —
 hvilket innebär en förhöjning i förhållande till år 1912 af 449,800
 kronor.

Generalpoststyrelsens beräkning af erforderlig höjning af anslagen till distrikts- och lokalförvaltningarna är, såsom af dess förevarande framställning framgår, hufvudsakligen grundad dels på aflöningsreglementets bestämmelser om aflöningsförhöjning, dels ock på redan godkända grundsatser om viss begränsning af extra ordinarietiden samt viss proportion mellan ordinarie och extra tjänstemän äfvensom på postverkets fortgående utveckling och posttrafikens tillväxt.

Departements-
chefen.

På grund häraf finner jag mig böra biträda styrelsens förslag såväl om öfverflyttning på ordinarie stat af 50 biträdande postexpeditörer, hvarigenom de ordinarie postexpeditörerna komma att ökas till 830 manliga och 260 kvinnliga, som om ökning af antalet förste postvaktmästare och förste postiljoner med 35, hvarigenom sistnämnda kategori af tjänstemän skulle komma att utgöra 560.

Likaledes anser jag mig böra tillstyrka generalpoststyrelsens hemställan om ökning af den ordinarie personalen med 115 postvaktmästare och postiljoner, hvarigenom hela antalet postvaktmästare och postiljoner skulle komma att uppgå till 1,740.

För den ökning, som föranledes af extra personalens af Eders Kungl. Maj:t godkända löneförbättring, har jag ofvan redogjort. Här ber jag endast att få tillägga, att denna förbättring synes mig hafva varit af behovet påkallad och möjligen i sin mån kan bidraga till att hålla nere antalet af extra personalen genom att mot den högre aflöningen mera arbete kan utkrävas.

Mot hvad generalpoststyrelsen i öfrigt föreslagit i fråga om distrikts- och lokalförvaltningarna har jag icke heller något att erinra.

Summan af anslagen under aflöningar till distrikts- och lokalförvaltningarna, i staten för år 1912 upptagna till 10,037,100 kronor, skulle således för år 1913 ökas med 449,800 kronor till 10,486,900 kronor.

3. Öfriga anslag.

Öfriga anslag.	Anslaget till arfvoden vid poststationer har förslagsvis upptagits:	
	i staten för år 1910 till.....	kr. 1,780,000: —
	» » » » 1911 »	» 1,900,000: —
	» » » » 1912 »	» 2,000,000: —
Ökning af anslaget till arfvoden vid poststationer.	Generalpoststyrelsen meddelar nu, att utgifterna å anslaget under år 1910 uppgått i rundt tal till... »	1,746,600: —
	och för år 1911 beräknas komma att uppgå till omkring	» 1,776,900: —

Anledningen till denna ringa utgiftsökning torde, enligt hvad styrelsen uppgifver, vara att söka dels däri, att ingen afsevärd förändring skett i arfvodena åt föreståndarna för vid järnväg belägna poststationer, beträffande hvilka arfvoden reglering genomförts för en tid af fem år från och med år 1910, dels att den till poststationerna förut utgående frimärksprovisionen från och med sistnämnda år omsatts i fasta arfvoden, dels ock däri att generalpoststyrelsen sökt att begränsa utgifterna å anslaget, för så vidt så kunnat ske utan olägenhet för den korresponderande allmänheten.

Då det emellertid synes generalpoststyrelsen vara af vikt, att detta anslag hålles tillräckligt högt, på det styrelsen må vara i tillfälle att, i all den mån sådant låter sig göra, tillmötesgå berättigade anspråk på inrättandet af nya poststationer och på arfvodesförhöjningar jämväl åt föreståndare vid stationer, som ej äro belägna vid järnväg, anser styrelsen anslaget i fråga, för undvikande af dess öfverskridande i följd af oförutsedda omständigheter, böra för år 1913 sättas till förslagsvis 2,050,000 kronor, hvilket innebär en ökning af 50,000 kronor i senast fastställda anslag.

Mot detta generalpoststyrelsens förslag har jag intet att erinra.

Ökning af anslaget till arfvoden åt frimärksförsäljare.	Å anslaget till arfvoden åt frimärksförsäljare, hvilket i staterna för åren 1910—1912 upptagits till förslagsvis 55,000 kronor, hafva utgifterna, oaktadt antalet frimärksförsäljare afsevärdt minskats, af generalpoststyrelsen beräknats för år 1911 komma att uppgå till omkring 68,000 kronor, hvilket torde vara att tillskrifva den allmänna stegringen i posttrafiken.
---	---

Enligt nådiga brevet till generalpoststyrelsen den 3 december 1909 utgår nämligen från 1910 års början arfvode till frankoteckensförsäljare med två kronor för hvarje fullt hundratal af värdet å de frankotecken, som blifvit af sådan försäljare inköpta å vederbörande postkontor.

Med hänsyn härtill anser generalpoststyrelsen anslaget böra för år 1913 upptagas till förslagsvis 75,000 kronor.

Detta, som i jämförelse med senast bestämda anslag innebär en förhöjning af 20,000 kronor, anser jag mig jämväl böra tillstyrka.

Anslaget till *gratifikationer m. m. åt tjänstemän* har från och med år 1905 varit i staterna fastställt till 20,000 kronor. Utgifterna å anslaget, som gifvetvis kunna växla ganska mycket under olika år, hafva för år 1910 uppgått i rundt tal till 16,200 kronor. För år 1911 kunde vid tiden för afgifvande af generalpoststyrelsens förevarande förslag utgifterna ännu icke ens approximativt beräknas, enär de största utbetalningarna från anslaget förekomma först mot slutet af året.

Anslaget till
gratifikationer
m. m. åt
tjänstemän.

Såsom här efteråt under anslaget till undervisningskurser vidare omförmäles, bestridas från gratifikationsanslaget jämväl ersättningarna till lärare med flera funktionärer vid undervisningskurserna för posttjänstemän af lägre grad. Dessa kostnader, beräknade tillhopa till omkring 1,500 kronor för år, anser generalpoststyrelsen lämpligen böra i stället utgå af anslaget till undervisningskurser. Då anslaget till gratifikationer emellertid icke är förslagsanslag, hemställer generalpoststyrelsen, att någon nedsättning af detsamma af nämnda anledning icke må äga rum, utan att anslaget för år 1913 bestämmes till samma belopp som för 1912, eller till 20,000 kronor.

Från ifrågavarande anslag har hittills med hänsyn till ordalydelsen af detsamma ansetts kunna gäldas gratifikationer endast till personer, som i egentlig mening äro anställda såsom tjänstemän vid postverket, men däremot icke till funktionärer, som på grund af kontrakt eller eljest enligt uppdrag äro anställda af postverket eller anlitas i dess ärenden, såsom i tjänst varande poststationsföreståndare, landtbrefbärare, postförare med flera. Generalpoststyrelsen erinrar nu, att, då sådan person under sysselsättning för postverkets räkning träffas af olycksfall eller eljest lider skada, äger generalpoststyrelsen — sedan 1910 års ingång (jmf. statsverkspropositionen till 1909 års Riksdag, sjätte hufvudtiteln, sid. 181) — utan särskild underdånig framställning af det näst härefter omförmälda anslaget tilldela honom ett efter förhållandena afpassadt understöd. Men vid upprepade tillfällen har af olika anledningar inträffat, att generalpoststyrelsen ansett skäl föreligga att

tilldela dylika personer någon belöning för berömvärdt, oegennyttigt handlingssätt till postverkets bästa, såsom t. ex. då särskild rådgighet visats till afvärjande af eldsolycka i postlokal eller vid framforsling af post under synnerligen svåra och lifsfarliga förhållanden eller i andra liknande fall, hvarå icke heller bestämmelserna i § 20 af gällande instruktion för generalpoststyrelsen äro tillämpliga. I sådana fall anser nu generalpoststyrelsen, att det lämpligen skulle kunna öfverlätas åt styrelsen att utan föregående underdånig framställning besluta om utanordnande af gratifikationer till skäliga belopp från nu förevarande anslag. Under förutsättning af bifall härtill har generalpoststyrelsen i staten för år 1913 upptagit anslaget i fråga såsom anslag »till gratifikationer m. m. åt tjänstemän eller andra personer, som äro anställda vid postverket eller anlitas i dess ärenden».

Departements-
chefen.

Emot det af generalpoststyrelsen framställda förslag om öfverflyttande till anslaget för undervisningskurser af kostnaden för lärare med flera funktionärer vid nyss nämnda undervisningskurser synes mig intet vara att erinra. Likaledes finner jag generalpoststyrelsens hemställan om utsträckt rätt för styrelsen att disponera det hittillsvarande anslaget till gratifikationer m. m. åt tjänstemän böra vinna bifall. Följaktligen hemställer jag om bifall till hvad styrelsen uti nu ifrågasvarande del föreslagit.

Anslaget till *understöd åt personer, som äro eller varit anställda vid postverket eller anlitas i dess ärenden*, torde, i enlighet med generalpoststyrelsens hemställan, böra för år 1913 bestämmas till enahanda belopp, som finnes upptaget i staterna för år 1912.

Härmed skulle *anslagsbeloppet under »öfriga anslag»*, för år 1912 sammanlagdt 2,095,000 kronor, för år 1913 uppgå till 2,165,000 kronor.

Totalsumman af anslagen till aflöningarna är i staten		
för år 1912 upptagen till	kr.	12,573,200: —
Läggas därtill de nu föreslagna höjningarna å		
anslagen		
till generalpoststyrelsen	kr.	47,200: —
till distrikts- och lokalförvaltning-		
arna	»	449,800: —
samt å öfriga anslag	»	70,000: —
		» 567,000: —
<hr/>		
skulle <i>anslagen till aflöningar för år 1913 sluta</i>		
<i>å ett belopp af</i>	kr.	13,140,200: —

B. Öfvergångsstat.

1. Generalpoststyrelsen.

1912 års öfvergångsstat upptager *tolv tjänstemän i 1:a graden*. Då numera, enligt hvad generalpoststyrelsen upplyst, två af dessa beforders, den ena till notarie och den andra till förrådsförvaltare, och således åtnjuta sina aflöningar från aflöningsstaten för generalpoststyrelsen, komma för år 1913 att på öfvergångsstaten kvarstå endast 10. Dessas sammanlagda aflöning för samma år kommer att uppgå till 37,500 kronor, hvartill anslagsbeloppet för ifrågavarande tjänstemän bör för år 1913 fastställas. Då motsvarande belopp är å 1912 års stat upptaget till 44,000 kronor, skulle således för år 1913 en minskning af 6,500 kronor äga rum i senast fastställda anslagsbeloppet.

Öfvergångsstat för generalpoststyrelsen.

Det å öfvergångsstaten upptagna anslaget till *arfvoden åt extra tjänstemän* har allt sedan år 1910, med hvilket år omorganisationen för postverket genomfördes, varit upptaget med 30,000 kronor.

Generalpoststyrelsen erinrar, att ifrågavarande anslag tillkommit för att åtminstone en del af de amanuenser och extra tjänstemän, som vid 1910 års ingång voro anställda hos styrelsen, skulle, intill dess de vunno befördran till ordinarie tjänst eller på annat sätt finge sin utkomst, beredas möjlighet att kvarstanna vid sina befattningar. Det då härför anvisade anslaget, 30,000 kronor, ansågs motsvara arfvoden till omkring 20 dylika tjänstemän. Emellertid meddelar styrelsen nu, att flertalet af dessa tjänstemän fått sin utkomst i andra verk och därför lämnat postverket, hvarjämte några vunnit befördran till ordinarie tjänster i postverket. Antalet hos generalpoststyrelsen ännu anställda dylika tjänstemän uppgår till endast 9 med en sammanlagd aflöning af omkring 14,000 kronor. Ifrågavarande anslag kan sålunda för år 1913 nedsättas till detta belopp, hvilket skulle innebära en minskning i anslaget med 16,000 kronor.

Förenämnda två anslag, till tjänstemän i 1:a graden och till arfvoden åt extra tjänstemän, skulle således för år 1913 uppgå tillhopa till kr. 51,500: —
Från denna summa skola emellertid, såsom generalpoststyrelsen erinrar, afdragas de aflöningar, som innehållas för vissa å aflöningsstaten upptagna tjänster,

Transport kr. 51,500: —

Transport kr. 51,500: —

hvilka skola hållas obesatta, så länge förenämnda tjänstemän å öfvergångsstat kvarstå. Dessa »under A. upptagna aflöningsars» sammanlagda belopp är i staten för år 1912 fastställt till 68,800 kronor och afser aflönningar till 12 förste postexpeditörer i stället för å öfvergångsstaten upptagna 12 tjänstemän i 1:a graden samt till 5 manliga och 4 kvinnliga postexpeditörer i stället för de extra tjänstemännen å öfvergångsstat. Då numera, såsom förut nämnts, tjänstemännen i 1:a lönegraden minskats till 10 och de extra tjänstemännen å öfvergångsstat från förut beräknade 20 till 9 och på grund där af af ofvan angifna vakanta tjänster tillsatts 2 förste postexpeditörstjänster samt 3 manliga och 2 kvinnliga postexpeditörstjänster, bör förenämnda för år 1912 afdragna belopp, 68,800 kronor, minskas med aflöningsbeloppet för dessa sålunda nu tillsatta tjänster, tillhoppa 20,700 kronor. Beloppet för »under A. upptagna aflöningsars», som afgå, bör sålunda för år 1913 sättas till

» 48,100: —

Återstå sålunda kr. 3,400: —

Läggas härtill aflönningen till 1 kammarskrifvare med samma belopp som för år 1912

» 1,600: —

skulle summan kr. 5,000: —

utgöra det slutbelopp, hvartill för år 1913 öfvergångsstaten för generalpoststyrelsen skulle uppgå.

Den i 1912 års stat upptagna slutsumman, 6,800 kronor, bör sålunda för år 1913 minskas med 1,800 kronor till 5,000 kronor.

2. Distrikts- och lokalförvaltningarna.

**Öfvergångs-
stat för
distrikts-
och lokal-
förvalt-
ningarna.**

I senast fastställda öfvergångsstat böra i enlighet med generalpoststyrelsens hemställan allenast vidtagas följande ändringar.

De jämlikt § 4 i öfvergångsbestämmelserna till aflöningsreglementet för tjänstemän vid postverket till vissa tjänstemän utgående personliga aflönings tillägg, i 1912 års stat upptagna till ett belopp af 1,570 kronor,

kunna för år 1913 nedsättas till 950 kronor eller således med 620 kronor. En del af de tjänstemän, som vid afgifvandet af förslag till stater för år 1912 voro berättigade till sådana aflöningstillägg, hafva nämligen, enligt styrelsens uppgift, genom befordran eller aflöningsförhöjning antingen redan nu erhållit eller kunna beräknas med 1913 års ingång erhålla så höga inkomster, att de ej vidare kunna komma i åtnjutande af dylikt personligt aflöningstillägg.

Enär en af de två i 1912 års stat uppförda kontrollörer, enligt hvad generalpoststyrelsen vidare meddelar, under loppet af samma år uppnår pensionsåldern, bortfaller för år 1913 den för honom i sistnämnda stat upptagna aflöning, 4,900 kronor.

Slutsumman för distrikts- och lokalförvaltningarna, i 1912 års öfvergångsstat upptagen till 30,570 kronor, skulle på grund af ofvan angifna minskningar, tillhoppa 5,520 kronor, för år 1913 komma att uppgå till 25,050 kronor. Läggas härtill anslaget för generalpoststyrelsen, utgörande 5,000 kronor, bör anslaget till öfvergångsstaten i dess helhet, i 1912 års stat fastställt till 37,370 kronor, i 1913 års stat upptagas till 30,050 kronor, hvilket innebär en minskning af 7,320 kronor.

C. Pensioner.

Anslagen å senast fastställda *pensionsstat* uppgå till..... kr. 266,165: — **Pensionsstat.**

Generalstyrelsen har nu anmält, att till följd af dödsfall böra afföras de pensionsbelopp, som skulle hafva utgått till:

förre postbetjänten J. Bergstrand	kr.	600: —
» postbetjänten A. Sjören	»	600: —
» postmästaren P. G. Westberg	»	2,800: —
» postbetjänten J. Forsberg	»	600: —
» postbetjänten J. Olsson	»	600: —
» postmästaren G. F. G. Aurell	»	3,200: —
» postbetjänten E. R. Hjulström	»	800: —
» postmästaren C. R. Bothén	»	2,800: —
» postbetjänten A. Andersson	»	800: —
» postbetjänten D. K. Ljungström	»	670: —
» postbetjänten F. W. Hjertman	»	800: —
» postbetjänten H. J:son Sjögren ..	»	510: —

Transport kr. 14,780: — kr. 266,165: —

	Transport	kr. 14,780: —	kr. 266,165: —
af涕ne extra postiljonen Magnus Sjöqvists änka Catarina Johanna Jansdotter	»	200: —	» 14,980: —
Till återstående			kr. 251,185: —
böra läggas de i senaste pensionsstat ej upptagna pensioner, som jämlikt nedan angifna nådiga bref blifvit tillerkända följande personer, nämligen:			
förre postmästaren C. N. Lange (kungl. bref den 25 november 1910)	kr.	3,700: —	
» postvaktmästaren A. Palmgren (kungl. bref den 9 december 1910)	»	800: —	
» postvaktmästaren N. O. Bergbom (kungl. bref den 9 december 1910)	»	800: —	
» postmästaren G. H. A. Slettengren (kungl. bref den 23 december 1910)	»	4,300: —	
» postmästaren J. E. Eriksson (kungl. bref den 30 december 1910)	»	4,600: —	
» postvaktmästaren C. O. Norell (kungl. bref den 30 december 1910)	»	600: —	
» postvaktmästaren C. J. Andersson (kungl. bref den 10 februari 1911)	»	800: —	
» postmästaren J. Schultzberg (kungl. bref den 3 mars 1911)	»	3,100: —	
» revisorn A. V. Landberg (kungl. bref den 17 mars 1911)	»	3,700: —	
» postmästaren J. A. Olsson (kungl. bref den 31 mars 1911)	»	4,300: —	
» postexpeditören S. A. F. Peterson (kungl. bref den 31 mars 1911)	»	2,700: —	
» postvaktmästaren J. Andersson (kungl. bref den 31 mars 1911)	»	800: —	
» postexpeditören Selma A. Sjölander (kungl. bref den 5 maj 1911)	»	1,530: —	
» postvaktmästaren C. F. O. Boström (kungl. bref den 2 juni 1911)	»	800: —	
» postvaktmästaren J. O. Sundqvist (kungl. bref den 7 juli 1911)	»	800: —	
	Transport	kr. 33,330: —	kr. 251,185: —

	Transport	kr. 33,330: —	kr. 251,185: —
förre postiljonen J. O. Östman (kungl. bref den 14 juli 1911)	»	800: —	
» kontrollören C. A. A. Petersohn (kungl. bref den 12 augusti 1911)	»	2,550: —	
» postvaktmästaren C. A. Svensson (kungl. bref den 25 augusti 1911)	»	800: —	
» postvaktmästaren P. M. I:son Palmqvist (kungl. bref den 1 september 1911)	»	800: —	
» förste postvaktmästaren A. G. Alsen (kungl. bref den 15 september 1911)	»	830: —	
» postiljonen J. G. Backman (kungl. bref den 15 september 1911)	»	800: —	
» postvaktmästaren L. P. Halvarsson (kungl. bref den 19 oktober 1911)	»	600: —	
» postexpeditören F. O. Bertini (kungl. bref den 10 november 1911)	»	2,700: —	
» postiljonen E. Wiberg (kungl. bref den 17 november 1911)	»	760: —	
» postexpeditören E. E. Rylén (kungl. bref den 17 november 1911)	»	2,700: —	
» postmästaren J. Collin (kungl. bref den 8 december 1911)	»	3,700: —	
» postmästaren O. L. Sandegren (kungl. bref den 8 december 1911)	»	3,400: —	
» postmästaren C. J. Pettersson (kungl. bref den 8 december 1911)	»	4,000: —	kr. 57,770: —

Utgifterna å pensionsstaten skulle enligt denna beräkningsgrund komma att för år 1913 belöpa sig till kr. 308,955: —

Uti en till Eders Kungl. Maj:t ställd, af generalpoststyrelsen med skrifvelse den 8 april 1911 öfverlämnad skrift har dispositionsbiträdet vid postkontoret i Kalmar änkefru Josefina Bernhardina Karolina Lindquist, född Ekström, anhållit, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen tillerkänna henne ett årligt understöd af 1,000 kronor, att

Understöd åt
dispositions-
biträdet J. B.
K. Lindquist,
f. Ekström.

utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken hon entledigas från sin befattning.

Ankefru Lindquist är född den 28 december 1847 och således 64 år gammal. Hon antogs den 6 mars 1869 till s. k. postskrifvare vid postkontoret i Kalmar, förordnades den 22 juni 1875 af generalpoststyrelsen till extra biträde vid samma postkontor, blef den 1 maj 1884 af styrelsen i samma egenskap förflyttad till postkontoret i Södertälje och förordnades den 17 juni 1887 af styrelsen att tills vidare vara postexpeditör, med anställning fortfarande vid postkontoret i Södertälje. I april 1895 ingick sökanden äktenskap och måste på grund häraf, enligt gällande bestämmelser, frånträda sin postexpeditörstjänst, men blef i stället ånyo antagen till extra biträde vid postkontoret i Södertälje.

I september 1897 upphörde sökanden att tjänstgöra vid postverket, i det att hon, på gjorda ansökningar, först beviljades ledighet och sedan erhöll entledigande från sin extra biträdesbefattning. Efter mannens frånfälle blef hon den 1 maj 1905 af postmästaren i Kalmar anställd å sin nuvarande befattning.

Generalpoststyrelsen har i sin berörda skrifvelse anført följande.

Med ett s. k. dispositionsbiträde förstås en person, som af en postförvaltare anställts såsom biträde vid postkontoret med aflöning af ett till postförvaltarens disposition för aflönande af sådant biträde anvisadt anslag.

Sökanden har i dylik egenskap sig ålagd tjänstgöring i samma omfattning som en af postverket direkt aflönad tjänsteman. Det anslag, hvarmed sökanden aflönas, utgick ursprungligen med 900 kronor för år, men höjdes år 1906 till 1,050 kronor för år.

Under sin tjänstgöring vid postverket har sökanden städse med godt vitsord bestridt henne åliggande göromål.

Enligt hvad styrelsen inhämtat åtnjuter sökanden icke någon annan inkomst än den, hon uppbar från postverket.

Med hänsyn till den långa tid, 35 år, sökanden ägnat sina krafter åt postverket, anser styrelsen billigheten fordra, att hon icke på sin ålderdom, då hon ej längre kan arbeta för sitt uppehälle, lämnas utan alla medel till sin försörjning. Styrelsen finner sig därför böra tillstyrka, att ett årligt understöd efter entledigandet må vardas henne tilldeladt.

Beträffande beloppet af det understöd, som bör tilldelas sökanden, erinrar generalpoststyrelsen, att en kvinnlig tjänsteman, som

icke enligt gällande bestämmelser var pensionsberättigad, nämligen biträdande postexpeditören vid postkontoret i Falköping Anna Maria Hammarstrand år 1910 fått sig beviljad ett årligt understöd efter entledigandet till belopp af 900 kronor, motsvarande två tredjedelar af det henne tillerkända arfvode. Styrelser anser därför beloppet af det understöd, som bör tillkomma sökanden, skäligen kunna bestämmas till 700 kronor för år, utgörande två tredjedelar af det anslagsbelopp 1,050 kronor, hvarmed sökanden för närvarande aflönas.

Styrelsen upplyser i detta sammanhang tillika, att ett stort antal personer visserligen äro anställda såsom dispositionsbiträden vid postkontoren, men att ytterst få pläga under någon längre tid innehafva dylik anställning. Enligt af styrelsen inhämtade upplysningar synes ock intet annat dylikt biträde än sökanden och en annan person, änkefru H. M. J. Carlander, om hvilken i det följande vidare skall talas, åtminstone för närvarande kunna med fog göra anspråk att komma i åtnjutande af liknande förmån.

På grund af det anförda tillstyrker generalpoststyrelsen så till vida nådigt bifall till den af sökanden gjorda framställningen, att styrelsen hemställer,

att Eders Kungl. Maj:t täcktes till Riksdagen aflåta nådig proposition med förslag, att sökanden må vardas berättigad att från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande från innehafvande befattning varder henne meddeladt, under sin återstående lifstid af postmedlen uppbära ett årligt understöd af sjuhundra kronor.

Till följd af nådig remiss har statskontoret afgifvit utlåtande i ärendet och därvid tillstyrkt bifall till ansökningen, på sätt generalpoststyrelsen hemställt.

Jämväl den i det föregående omnämnda änkefru Hilda Maria Josefina Carlander, född Sjölander, hvilken tjänstgör såsom dispositionsbiträde vid postkontoret Stockholm 7, har gjort framställning om aflåtande af nådig proposition till Riksdagen med förslag om beviljande åt henne af årligt understöd till belopp af förslagsvis 600 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, hvarunder hon komme att frånträda sin befattning i postverkets tjänst.

Understöd åt
dispositions-
biträdet Hilda
Maria Josefina
Carlander,
f. Sjölander.

Sökanden är född den 2 februari 1847 och således snart 65 år gammal. Hon blef den 1 april 1880 af postdirektören i Stockholm antagen till s. k. dispositionsbiträde vid postkontoret Stockholm 7.

Generalpoststyrelsen har uti infordradt utlåtande anfört följande.

Den sökanden åliggande tjänstgöringen omfattar en tid af omkring fem timmar dagligen.

Hennes aflöning utgick först med 360 kronor för år, men höjdes år 1888 till 600 kronor för år och år 1897 till två kronor för dag.

Under den tid, hon innehaft sin befattning, har hon städse med godt vitsord bestridt henne åliggande göromål.

Hon åtnjuter, utöfver sin aflöning såsom dispositionsbiträde, ej annan inkomst än en henne såsom änka efter en telegraftjänsteman tillkommande pension af 420 kronor för år.

Under åberopande i tillämpliga delar af de skäl, styrelsen, såsom jag ofvan anmält, anfört till stöd för sin framställning i anledning af dispositionsbiträdet Lindquists nyssberörda ansökning, hemställer nu generalpoststyrelsen, att Eders Kungl. Maj:t behagade så till vida bifalla sökandens anhållan, att Eders Kungl. Maj:t måtte till Riksdagen aflåta nådig proposition med förslag, att sökanden må varda berättigad att från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande från innehafvande befattning varder henne meddeladt, under sin återstående lifstid af postmedlen uppbära ett årligt understöd af trehundra kronor.

Jämväl statskontoret har uti afgifvet utlåtande tillstyrkt bifall till förevarande ansökning, på sätt generalpoststyrelsen hemställt.

Understöd åt
biträdande
postexpedi-
tören J. A.
Rylander.

Generalpoststyrelsen har vidare gjort framställning om beviljande af årligt understöd åt biträdande postexpeditören vid postkontoret Stockholm 1 Johan Alfred Rylander.

Styrelsen meddelar, att Rylander hos styrelsen anhållit, att, då han på grund af hög ålder och förminskade kroppskrafter ej såge sig i stånd att längre sköta sin tjänst i postverket, styrelsen ville åt honom utverka ett årligt understöd, till belopp ej understigande 1,500 kronor, att utgå under hans återstående lifstid från den dag, han afginge ur postverkets tjänst.

Rylander, som är född den 29 oktober 1842, började sin tjänstgöring i postverket den 12 september 1867 vid postkontoret i Nässjö, hvarest han från och med den 20 maj 1868 till och med den 27 juni samma år på grund af förordnande utaf generalpoststyrelsen bestred postförvaltartjänsten. Den 27 juli 1868 antogs Rylander af generalpoststyrelsen till extra ordinarie kontorsskrifvare vid postverket. Därefter stod Rylander intill 1869 års utgång till postverkets fulla disposition och innehade därunder för en tid af 5 veckor, räknadt från och

med den 6 juli 1869, förordnande såsom postförvaltare vid postkontoret i Nässjö. I början af år 1870 lämnade Rylander emellertid postverkets tjänst, men har under åren 1881 och 1882 enligt ett till generalpoststyrelsen ingifvet intyg tjänstgjort såsom kopist vid Kungl. Maj:ts beskickning i Paris.

I oktober 1882 återinträdde Rylander i postverkets tjänst, nu vid postkontoret i Stockholm. Sedan han under åren 1882—1889, under hvilken tid han dock stått till postverkets fulla disposition, innehåft förordnanden såsom extra biträde under sammanlagdt tre år 27 dagar, antogs han den 1 augusti 1889 till extra biträde vid Stockholms postkontor eller, såsom dylik befattningshafvare numera benämnas, biträdande postexpeditör. Rylander har sedan dess alltjämt tjänstgjort vid Stockholms postkontor i sistberörda egenskap förutom den tid af tillhoppa tio månader 14 dagar, då han innehåft förordnande såsom postexpeditör vid samma postkontor. Efter år 1882 har Rylander åttjutit tjänstledighet för sjukdom och för enskilda angelägenheter, så vidt nu är känt, allenast under tillhoppa en månad 4 dagar. Den årliga aflöning, som till Rylander utgått från postverket, har utgjort från och med den 1 augusti 1889 till 1895 års utgång 900 kronor, år 1896 960 kronor, åren 1897—1898 1,200 kronor, 1899—1900 1,350 kronor, 1901—1906 1,500 kronor, 1907—1909 1,650 kronor och från och med den 1 januari 1910 1,897 kronor 50 öre.

Enligt intyg, utfärdade vid olika tillfällen under Rylanders tjänstetid, har han städse utmärkt sig för flit och punktlighet samt med berömvärd ordning och noggrannhet fullgjort honom anförtrorda tjänstegörsmål, hvarjämte han jämväl i öfrigt förhållit sig väl. Rylanders arbetsförmåga har emellertid under de sista åren på grund af hans höga ålder blifvit så nedsatt, att han numera icke kan, trots allvarligt bemödande, på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina tjänsteåligganden.

Rylander, som är ogift, äger veterligen ej någon förmögenhet eller någon anförvandt, af hvilken han kan påräkna något som helst understöd, utan är för sitt uppehälle uteslutande hänvisad till sin aflöning från postverket.

Anledningen till att Rylander ej befordrats till ordinarie torde, enligt hvad generalpoststyrelsen upplyser, hafva varit, att han vid den tid, då sådan befordran kunde hafva ifrågakommit, redan uppnått alltför hög ålder. Därest Rylander emellertid varit befordrad till ordinarie tjänst, skulle han, som uppnått 69 lefnadsår och något mer än 32 $\frac{1}{2}$

tjänsteår, enligt lagen angående civila tjänstinnehafvares rätt till pension af den 11 oktober 1907 för närvarande hafva varit berättigad till $\frac{32}{35}$ af hel pension och vid utgången af april månad 1912 till $\frac{33}{35}$ af dylik pension. Då Rylander, såsom nämnts, numera åtnjuter i aflöning 1,897 kronor 50 öre, skulle hel pension, $\frac{2}{3}$ af nämnda belopp, utgöra 1,265 kronor samt det belopp, som Rylander, därest han vore ordinarie tjänsteman, vore berättigad att erhålla i pension, nu utgöra 1,160 kronor och vid april månads utgång 1912 1,200 kronor.

Generalpoststyrelsen anser sig med anledning häraf icke kunna förorda högre årlig pension åt Rylander än 1,200 kronor.

Generalpoststyrelsen, som erinrar om att biträdande postexpeditören Paul Olsson Wahrenman år 1911 beviljats årligt understöd till belopp af 1,200 kronor, hemställer nu, att då Rylander, som uppnått den höga åldern af 69 år och på grund däraf ej längre kan på ett fullt tillfredsställande sätt uppehålla sin tjänstbefattning, saknar egna medel till sin försörjning, Rylander måtte förklaras berättigad att från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder honom beviljadt, under sin återstående lifstid af postmedlen uppbära ett årligt understöd af ett tusen två hundra kronor.

Yttermera har generalpoststyrelsen anfört följande.

Understöd åt
kontorsbiträ-
det hos gene-
ralpoststyrel-
sen Amélie
Carolina Eli-
sabeth Hessel-
gren.

I en till generalpoststyrelsen ställd skrift har hos styrelsen anställda kontorsbiträdet Amélie Carolina Elisabeth Hesselgren anhållit, att styrelsen måtte hos Eders Kungl. Maj:t göra framställning om beredande åt henne af pension till belopp af 1,000 kronor för år.

Sökanden är född den 29 oktober 1844, antogs till extra biträde med fast anställning å generalpoststyrelsens kameralbyrå — nuvarande andra byrå — från och med den 1 januari 1877 och har sedan dess alltjämt bestridt berörda biträdesbefattning, för tiden intill 1910 års början med benämning amanuens och därefter kontorsbiträde. Sökanden har i dylik egenskap haft till hufvudsakligt åliggande att verkställa utskrifning af de från byrån utgående skrivelser, anmärkningsakter m. m., eller sålunda varit anställd som skrifbiträde, men hon har därjämte biträdt med kollationeringsgöromål samt uppsättande af enklare konceptskrifvelser. Hennes tjänstgöringstid är sex timmar hvarje helgfri dag å tjänsterummet, men har hon vid vissa tider af året måst underkasta sig betydligt utsträckt tjänstgöringstid utan särskild ersättning därför.

Den årliga aflöning, som till sökanden utgått från postverket, har utgjort

åren 1877—1887.....	720 kronor,	
» 1888—1895.....	900 »	
» 1896—1901.....	1,080 »	
år 1902	1,200 »	
från 1 januari 1903—30 september 1906 ..	1,320 »	
» 1 oktober 1906—31 december 1907 ..	1,560 »	och
från och med den 1 januari 1908	1,680 »	

med hvilket sistnämnda belopp hennes årsarfvode fortfarande utgår.

Under hela sin långa tjänstetid har sökanden åtnjutit tjänstledighet sammanlagdt endast omkring $3\frac{1}{2}$ månader.

Under sin tjänstgöring hos generalpoststyrelsen har sökanden städse ådagalagt stort ordningssinne och utmärkt samvetsgrannhet äfvensom på ett plikttroget sätt och till styrelsens synnerliga belåtenhet fullgjort sina åligganden och henne i öfrigt lämnade uppdrag.

Förutom ett å sparbank inestående mindre belopp äger sökanden ej några tillgångar, hvarmed hon, i händelse af sjukdom eller oförmögenhet att nöjaktigt sköta sin befattning, skulle kunna försörja sig ens på torftigaste sätt.

Någon annan anställning än den hos styrelsen har sökanden icke.

Ehuru sökanden visserligen ännu är i åtnjutande af obrutna kroppskrafter, synes man dock, säger generalpoststyrelsen, ej kunna förvänta, att hon, vid den ålder, hon nu uppnått, allt fortfarande skall, åtminstone för någon längre tid framåt, förmå med samma kraft som hittills uppfylla sina åligganden. Då sökanden med väl vitsordad tjänstgöring i 35 år ägnat tid och krafter åt statens tjänst, anser styrelsen billigheten fordra, att hon, som nu uppnått 67 års ålder, af staten beredes det understöd, utan hvilket hon, enligt hvad förut nämnts, vid inträdande minskad arbetsförmåga skulle sakna medel till sin nödtorftiga utkomst. Styrelsen finner sig därför böra tillstyrka, att ett årligt understöd efter enledigandet må varda sökanden tilldeladt.

Beträffande understödets storlek erinrar generalpoststyrelsen om det förslag om beredande af fastare anställning åt vissa biträden hos statens ämbetsverk och myndigheter, som af mig förut omnämnts. Därvid har afsetts, beträffande generalpoststyrelsen, att, bland andra, fyra hos styrelsen för verkställande af renskrifning anställda biträden borde, såsom äfven framdeles oundgängligen erforderliga, uppföras på ordinarie stat. Därest ordinarie tjänst kunnat beredas dylika biträden tidigare

och innan sökanden uppnått så hög ålder, att denna bort lägga hinder för Hesselgrens befordran, hade hon, enligt hvad styrelsen meddelar, säkerligen blifvit af styrelsen utnämnd till ordinarie biträde och skulle i denna egenskap med de af löneregleringskommittén föreslagna löneförmånerna varit berättigad till en pension af 1,000 kronor.

Vidare har generalpoststyrelsen erinrat därom, att Riksdagen, på framställning af Eders Kungl. Maj:t, medgifvit pensioner till sistnämnda belopp, 1,000 kronor för år, åt, bland andra, skrifbiträdet i kammarkollegium änkan Fredrique Schenholm samt skrifbiträdena hos domänstyrelsen Anna K. M. Zetterstén och Elisabeth Nordendahl, de två förstnämnda år 1910 och den sistnämnda år 1911.

Generalpoststyrelsen anser därför, att det för sökanden ifrågasatta understödets belopp skäligen bör bestämmas till 1,000 kronor för år.

På grund häraf har generalpoststyrelsen hemställt, att sökanden måtte förklaras berättigad att från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt, under sin återstående lifstid af postmedlen uppbära ett årligt understöd af ett tusen kronor.

Understöd
åt sorterings-
biträdet hos
general-
poststyrelsen
änkefru Jenny
Fatima Giertz,
f. Scheenholm.

Slutligen meddelar generalpoststyrelsen, att sorteringsbiträdet hos styrelsen änkefru Jenny Fatima Giertz, född Scheenholm, hos styrelsen anhållit, att styrelsen ville åt henne utverka ett årligt understöd.

Sökanden är född den 5 maj 1848 och blef, enligt hvad generalpoststyrelsen upplyser, den 1 juli 1878 antagen till s. k. dispositionsbiträde vid Filipstads postkontor. I sådan egenskap tjänstgjorde sökanden till den 1 juni 1888 och hade såsom dispositionsbiträde sig ålagd tjänstgöring i samma omfattning som en af postverket direkt aflönad tjänsteman. Det anslag, hvarmed sökanden aflönades, utgick med 600 kronor för år.

Från och med den 1 oktober 1890 erhöll sökanden anställning hos generalpoststyrelsen såsom biträde med sortering af dit inkomna postanvisningar m. m. I sagda egenskap såsom s. k. sorteringsbiträde har sökanden allt sedan dess varit anställd hos styrelsen, för tiden 1 oktober 1890—30 april 1896 med tjänstgöring under tillhoppa 2 månader af hvarje kvartal och från den 1 maj 1896 med tjänstgöring året om.

Hennes tjänstgöringstid är 5 timmar hvarje helgfri dag å tjänsterummet.

Under hela sin långa tjänstetid har sökanden åtnjutit tjänstledighet för sjukdom och för enskilda angelägenheter allenast under två månader 22 dagar.

Sökandens aflöning under hennes tjänstetid hos generalpoststyrelsen har utgjort

för tiden	1 oktober	1890—	3 april	1896	40 kr.	för månad,
»	»	1 maj	1896—31 december	1899	720	» » år,
»	»	1 januari	1900—31	»	1902	840 » » » ,
»	»	1	»	1903—31 oktober	1906	960 » » » ,
»	»	1 november	1906—30 juni	1907	1,080	» » » ,
»	»	1 juli	1907—31 december	1908	1,200	» » » ,
samt för tiden från och med	1 januari	1909	1,320	»	»	» ,

med hvilket belopp för år arfvodet fortfarande utgår.

Generalpoststyrelsen vitsordar, att sökanden under sin tjänstetid hos styrelsen med flit, ordning och noggrannhet samt till styrelsens fulla belåtenhet utfört henne åliggande göromål.

Förutom den henne efter mannen, affidne postmästaren C. L. Giertz, tillkommande pension, 300 kronor för år, åtnjuter sökanden icke någon annan inkomst än den, hon uppbär från postverket.

Då sökanden med väl vitsordad tjänstgöring i närmare 31 år ägnat sina krafter åt postverket, förklarar sig generalpoststyrelsen anse billigheten fordra, att hon, som nu uppnått 63 års ålder och börjat känna behof af hvila, på sin ålderdom, då hon ej längre kan arbeta för sitt uppehälle, beredes det understöd, utan hvilket hon skulle sakna erforderliga medel till sin nödortfoga utkomst. Styrelsen tillstyrker därför, att ett årligt understöd efter entledigandet må varda henne tilldeladt.

Hvad understödets storlek beträffar framhåller generalpoststyrelsen följande.

Då sökanden numera uppnått 63 lefnadsår och mera än 30 tjänsteår, skulle hon, därest hon varit befordrad till ordinarie tjänst, enligt lagen angående civila tjänstinnehafvares rätt till pension hafva varit berättigad till hel pension, $\frac{2}{3}$ af sitt nuvarande arfvode.

Med anledning häraf och under åberopande af ofvan omnämnda beslut om pension åt biträdande postexpeditören Anna Maria Hammarstrand tillstyrker generalpoststyrelsen, att man vid beräklandet af det belopp, som bör tillerkännas sökanden i understöd, måtte utgå från $\frac{2}{3}$ af det årsarfvode, 1,320 kronor, hvarmed sökanden för närvarande aflönas, eller 880 kronor. Med hänsyn till den pension, 300 kronor för år, sökanden åtnjuter efter sin framlidne man, anser styrelsen dock

något afdrag böra göras från det sålunda beräknade beloppet och finner därför, att understödet för sökanden skäligen bör bestämmas till 600 kronor för år.

På grund af hvad styrelsen sålunda anfört hemställer styrelsen, att sökanden måtte förklaras berättigad att från och med månadens näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt, under sin återstående lifstid af postmedlen uppbära ett årligt understöd af sexhundra kronor.

Departements-
chefens
yttrande.

Beträffande frågan om understöd åt dispositionsbiträdena, änkefruarna Lindquist och Carlander anser jag, likasom generalpoststyrelsen, billigheten fordra, att åt dessa personer, som ägnat så lång tid åt postverkets tjänst, på ålderdomen beredes skäligt understöd, och har jag i fråga om storleken af understöden intet att erinra emot de af styrelsen föreslagna beloppen, sjuhundra kronor för änkefru Lindquist och trehundra kronor för änkefru Carlander.

Hvad vidare angår biträdande postexpeditören Rylander, finner jag samma skäl tala för bifall till generalpoststyrelsens förslag om årligt understöd för honom, som föranledde nästlidna års Riksdag att på Eders Kungl. Maj:ts förslag bevilja ett årligt understöd af 1,200 kronor åt biträdande postexpeditören P. O. Wahrenman. På grund häraf och under åberopande af generalpoststyrelsens yttrande i fråga om storleken af det understöd, som skäligen borde tilldelas Rylander, får jag hemställa om framläggande af förslag till Riksdagen i enlighet med generalpoststyrelsens förevarande framställning.

Hvad därefter beträffar generalpoststyrelsens framställning i fråga om kontorsbiträdet Hesselgren, så synes mig alla skäl tala för att understöd beredes henne. Det kan ifrågasättas, huruvida icke Hesselgren borde erhålla det högsta belopp, som, enligt hvad jag förut föreslagit, skall tillkomma skrifbiträden hos postverket i pension eller 1,100 kronor. Då emellertid nämnda rättighet förutsätter, att pensionsavgift under en följd af år erlagts, har jag stannat vid det af styrelsen föreslagna beloppet, 1,000 kronor.

Slutligen får jag jämväl förorda generalpoststyrelsens, enligt mitt förmenande, välgrundade hemställan om beredande af årligt understöd åt sorteringsbiträdet änkefru Giertz, som har nedlagt ett långt lufs förtjänstfulla arbete i postverkets tjänst och därför nu synes vara väl förtjänt af understöd. I fråga om storleken af det understöd, som bör tilldelas henne, ansluter jag mig till generalpoststyrelsen.

Pensionsstaten har ofvan beräknats till.....	kr. 308,955: —
Skulle, såsom föreslagits, årligt understöd beviljas dis- positionsbiträdet änkefru Lindquist, född Ekström, med	» 700: —
dispositionsbiträdet änkefru Carlander, född Sjölander, med	» 300: —
biträdande postexpeditören Rylander med	» 1,200: —
kontorsbiträdet Hesselgren med	» 1,000: —
och sorteringsbiträdet änkefru Giertz, född Scheenholm, med	» 600: —
<hr/>	
komme pensionsstaten att sluta på ett belopp af	kr. 312,755: —
<i>hvilket med 46,590 kronor öfverstiger summan af anslagen å den senast fastställda pensionsstaten, 266,165 kronor.</i>	

D. Postbefordran.

(Förslagsanslag.)

I fråga om anslaget till *postbefordran å järnväg* erinrar generalpoststyrelsen, att från detta bestridas ej blott utgifterna till statens och enskilda järnvägar för transport af post utan äfven kostnader dels för underhåll af statsjärnvägarnas postvagnar (med undantag af axlar och hjul) och för sådana ändringar å desamma, som vidtagas på begäran af generalpoststyrelsen, dels för anskaffande och underhåll af inredningar i postkupéer å enskilda järnvägar, dels ock för postkupéers uppvärmning, belysning och renhållning.

Anslaget i fråga har upptagits:

i staten för år 1910 till	kr. 3,800,000: —	Anslag till post- befordran.
» » » » 1911 »	» 4,000,000: —	
» » » » 1912 »	» 4,200,000: —	
Utgifterna å anslaget hafva för år 1910 uppgått till i rundt tal	kr. 3,702,900: —	Ökning af an- slaget till postbefordran å järnväg.
och kunna, enligt generalpoststyrelsens uppgift, för år 1911 med ledning af förhållandena under månaderna januari—augusti samma år beräknas komma att uppgå till	» 3,780,400: —	

Den stegring, som år efter år plägar förekomma i utgifterna å detta anslag, föranledes naturligen, anmärker generalpoststyrelsen, af

den alltjämt fortgående utsträckningen af järnvägsförbindelserna och behovet af att med de nya järnvägslägenheterna anordna postbefordran äfvensom af nödvändigheten att i följd af posttrafikens, särskildt paketrörelsens, tillväxt använda ökadt kupéutrymme. Att denna stegring synes blifva jämförelsevis obetydlig under år 1911 i förhållande till nästföregående år, härleder sig, enligt generalpoststyrelsen, däraf, att styrelsen under året fortsatt genomförandet af vissa under föregående år påbörjade omläggningar i järnvägsposttrafiken, hvarigenom i flera fall den postbefordring, som förut ägt rum i olika tåg, kunnat utan olägenhet sammanföras till ett färre antal tåg, äfvensom däraf, att i åtskilliga fall befintliga lägenheter visat sig kunna äfven i öfrigt mera rationellt utnyttjas. Detta hade för år 1910 den inverkan, att, ehuru järnvägslinjernas längd från nästföregående år ökats från 13,480 kilometer till 13,713 kilometer, hade likväl antalet å järnväg postförda kilometer minskats från 28,442,413 till 28,089,126.

Generalpoststyrelsen har meddelat en förteckning öfver de järnvägslinjer, hvilka, så vidt nu är känt, äro afsedda att före utgången af år 1913 öppnas för allmän trafik.

Möjligen kunna icke alla dessa järnvägslinjer, med en sammanlagd längd af omkring 428 kilometer, hinna fullbordas i beräknad tid, men det torde dock, enligt hvad generalpoststyrelsen inhämtat, kunna antagas, att större delen af desamma skola komma till användning för postbefordran före utgången af år 1913.

Äfven om de nyssberörda omläggningarna i järnvägsposttrafiken numera blifvit till största delen genomförda, synes dock, fortsätter generalpoststyrelsen, då poströrelsens allt fortfarande påräknade tillväxt påkallar ökade kupéutrymmen, försiktigheten bjuda att för år 1912 beräkna utgiftstegringen — utöfver den ofvan approximativt angifna utgiftssumman för år 1911, 3,780,400 kronor — till omkring 200,000 kronor. Och med hänsyn jämväl till de betydande bansträckor, som antagligen under år 1913 komma att tagas i användning äfven för postföring, har generalpoststyrelsen ansett utgifterna å detta anslag för år 1913 böra beräknas till 4,300,000 kronor, hvilket innebär en förhöjning af 100,000 kronor i senast beviljade anslag.

Ökning af anslaget till postbefordran å landsväg jämte lokala transporter.

Anslaget till *postbefordran å landsväg jämte lokala transporter*, af hvilket anslag äfven bestrides kostnaden för landtbrefbäring, är upptaget i staten

för år 1910 till	kr. 1,720,000: —
» » 1911 »	» 1,900,000: —
» » 1912 »	» 2,000,000: —

Kostnaden för ifrågavarande postbefordran har, enligt
 hvad generalpoststyrelsen upplyser, uppgått för år
 1910 i rundt tal till kr. 1,616,900: —
 samt kan för år 1911 approximativt beräknas till..... » 1,653,700: —

Af den för år 1910 uppgifna kostnaden har ett belopp af 1,390,400 kronor utgått till den egentliga landsvägspostföringen och återstoden, 226,500 kronor, till lokala transporter.

Beträffande ifrågavarande anslag anför generalpoststyrelsen vidare.

I samma mån som järnvägsnätet utvidgas till orter, som förut varit mindre väl lottade i afseende på kommunikationer, uppstår genom däraf följande merkantilt och industriellt uppsving äfven behof af ökade postförbindelser för angränsande orter; och ligger det i postverkets intresse att främja denna utveckling genom inrättande af nya eller utvidgande af redan befintliga postala anordningar, såsom landtbrefbärings-, kärrpost- och gångpostlinjer. Järnvägarnas ökade betydelse är från år för postföringen kan sålunda icke sägas föranleda minskadt behof af postföring å landsväg, utan snarare motsatsen.

Längden af samtliga de landsvägslinjer, å hvilka post befordras, ökas också årligen ganska betydligt. Denna längd, som år 1909 uppgick till 42,296 kilometer, har sålunda under år 1910 ökats till 42,835 kilometer. Äfven antalet å landsvägspostlinjer postförda kilometer har ökats från 12,371,669 under år 1909 till 12,578,418 under år 1910.

Den för befordran af vanliga åkande poster utbetalade legan har för olika linjer under år 1909 växlat mellan 4,2 öre och 25 öre samt för år 1910 mellan 4,2 öre och 50 öre, allt för häst och kilometer.

I medeltal för hela riket har legan under år 1909 uppgått för åkande post till 11,8 öre, för gång- och roddpost till 9,2 öre samt för landtbrefbärare till 9,8 öre för kilometer. Denna medellega har under år 1910 utgjort respektive 11,3, 9,2 och 9,9 öre för kilometer.

Antalet landtbrefbärare uppgick den 1 november 1911 till sammanlagdt 1,942, däraf 410 af första klass och 1,532 af andra klass. Motsvarande antal för samma tid år 1910 utgjorde tillhopa 1,840, däraf 340 af första och 1,500 af andra klass. Landtbrefbärarna af första klassen hafva till åliggande att, jämte det de äro skyldiga bestrida de göromål, som i allmänhet tillkomma landtbrefbärare, dels med vissa inskränkningar behandla jämväl assurerade försändelser och postanvisningar äfvensom lösenförsändelser och postförskott, dels ock med vissa begränsningar förmedla insättningar i postsparbanken och försälja sparmärken samt verkställa inkasseringssupdrag, som af postverket mottagits.

Med förmälan att generalpoststyrelsen har för afsikt att äfven framdeles i allt större utsträckning tillgodose landsbygdens behof af förbättrade postförbindelser, särskildt genom landtbrefbärrarinstitutionens allt vidare utveckling, och då medel böra finnas tillgängliga jämväl för eventuell ökning af kostnaderna för lokala transporter, hemställer styrelsen, att anslaget i fråga för år 1913 ej sättes lägre än till förslagsvis 2,050,000 kronor, hvilket innebär en ökning af 50,000 kronor i det senast bestämda anslagsbeloppet.

Minskning af
anslaget till
postbefordran
sjöledes emellan
Sveriges
fastland och
Gottland.

Beträffande anslaget till *postbefordran sjöledes emellan Sveriges fastland och Gottland*, hvilket från och med år 1908 varit i staterna upptaget till 85,000 kronor, anför nu generalpoststyrelsen följande.

Ifrågavarande postbefordran, som ombesörjes af ångfartygsaktiebolaget Gotland, har allt sedan vinterperioden 1906—1907 fullgjorts med 6 turer i veckan fram och åter vintertiden. Sommartiden är postbefordringen minst daglig. Af de 6 veckoturerna vintertiden hafva 2 verkställts å linjen Visby—Nynäshamn—Stockholm, 2 å linjen Visby—Nynäshamn och 2 å linjen Visby—Västervik. Ersättningen till bolaget för vinterseglationen har under sista 5-årsperioden 1906—1911 uppgått för dubbel tur:

å linjen Visby—Stockholm till 650 kr., däraf 450 kr. erlagts af postverket och 200 kr. af handels- och sjöfartsfonden,
å linjen Visby—Nynäshamn till 550 kr., som erlagts af postverket,
å linjen Visby—Västervik till 450 kr., som äfven erlagts af postverket.

Sammanlagda ersättningen till bolaget för postföringen under senaste vinterseglation har utgjort 71,550 kronor, däraf postverket haft att utgifva 62,850 kronor samt handels- och sjöfartsfonden 8,700 kronor. Ersättningen för sommarpostföringen, som helt och hållet gäldas af postverket, har varit bestämd till 22,000 kronor i ett för allt för sommarperiod.

Med hänsyn till önskvärdheten af att åvägabringa reguljär daglig postförbindelse året om mellan Gottland och fastlandet och att denna postförbindelse i sin helhet auknytes till en och samma punkt å fastlandet, nämligen Nynäshamn, har af generalpoststyrelsen med förutnämnda ångfartygsaktiebolag afslutats ett preliminärt kontrakt, hvilket generalpoststyrelsen i skrifvelse den 10 oktober 1911 underställt Eders Kungl. Maj:ts nådiga pröfning. Enligt detta nya aftal har bolaget åtagit sig att underhålla regelbunden daglig postförbindelse med Gottland året om med Nynäshamn såsom enhetlig anloppspunkt å fast-

landet mot en ersättning i ett för allt af 75,000 kronor för år, af hvilket belopp 60,000 kronor skola anses utgöra godtgörelse för vinterfarten samt återstoden 15,000 kronor godtgörelse för sommarfarten. För icke fullgjorda resor skola emellertid vissa afdrag ske enligt öfverenskomna grunder. Af det såsom godtgörelse för vinterfarten angifna beloppet, 60,000 kronor, skulle emellertid, enligt bestämmelse i kontraktet, från handels- och sjöfartsfonden utgå 200 kronor för hvarje dubbel resa mellan Visby och Stockholm, under det att ersättningen i öfrigt skulle utgå från postverket. Detta kontrakt är afslutadt att gälla under minst fem år från och med den 15 november 1911.

Då den andel i godtgörelsen för vinterfarten, som skulle utgå från handels- och sjöfartsfonden, af generalpoststyrelsen beräknats, liksom förut, till omkring 8,700 kronor för år, torde postverkets årliga utgift för ifrågavarande postbefordring komma att uppgå till omkring 66,300 kronor. Anslaget i fråga borde därför, enligt styrelsens åsikt, för år 1913 bestämmas till förslagsvis 67,000 kronor, hvilket innebär en minskning af 18,000 kronor i det senast fastställda anslaget.

Med anledning af hvad generalpoststyrelsen sålunda anført i fråga om anslaget till postbefordran sjöledes emellan Sveriges fastland och Gottland tillåter jag mig erinra om följande. Vid föredragning den 10 november 1911 af generalpoststyrelsens berörda skrifvelse den 10 oktober 1911 jämte kommerskollegii däröfver afgifna yttrande samt en inkommen skrift från Smålands och Blekinge handelskammare, däri denna uttalat sig för att vid vinterpostföringen mellan fastlandet och Gottland staden Västervik måtte angöras minst två gånger, bemyndigade Eders Kungl. Maj:t generalpoststyrelsen att med ångfartygsaktiebolaget Gotland träffa aftal rörande uppehållande af nämnda trafik på hufvudsakligen de villkor, som finnas upptagna i ofvannämnda förslag till kontrakt, dock med iakttagande *dels* att en eller två af veckoturerna fram och åter mellan Visby och Nynäshamn skola, när helst Kungl. Maj:t så bestämmer, äfven för *hela* vinterseglationen kunna utbytas mot ett lika antal turer i veckan fram och åter mellan Visby och Västervik, i följd hvaraf generalpoststyrelsen anbefalldes att undersöka, huruvida för nyssnämnda fall någon nedsättning kunde vinnas i den aftalade ersättningen till bolaget, *dels ock* att fördelningen mellan postmedlen samt handels- och sjöfartsfonden af nämnda ersättning skall ankomma på särskildt beslut framdeles af Kungl. Maj:t.

Departements-
chefen.

Därjämte anbefalldes Eders Kungl. Maj:t kommerskollegium att skyndsamt inkomma *dels* — efter utredning angående hufvudsakliga storleken och beskaffenheten af den trafik, som under de två sista vinterseglationerna förmedlats å linjen Gottland—Västervik, samt sedan hushållnings-sällskapet i Gottlands län förvaltningsutskott lämnats tillfälle uttala sig — med yttrande, huruvida och i hvilken omfattning trafik- och handelsförhållandena syntes kräfvat regelbunden förbindelse vintertid mellan Gottland och Västervik, *dels ock*, därest behof af dylik förbindelse förelåge, med utredning och yttrande, huruvida och på hvilka villkor förbindelsen kunde anordnas, i det fall att samtliga postturer förläggas mellan Visby och Nynäshamn eller Visby och Stockholm.

De sålunda anbefallda utredningarna hafva visserligen numera inkommit till Eders Kungl. Maj:t, men ärendet är ännu icke i skick att kunna föredragas inför Eders Kungl. Maj:t. Det är således nu omöjligt att afgöra, i hvad mån ändring i nu ifrågakommande anslags storlek kan ifrågakomma samt huruvida och till hvilket belopp bidrag till ifrågakommande vinterfart kan påräknas från handels- och sjöfartsfonden.

Emellertid saknar jag anledning frångå den af generalpoststyrelsen framlagda beräkningen i fråga om storleken af det för år 1913 erforderliga förslagsanslaget för ifrågakommande postbefordran.

Öfriga anslag
till postbefordran
sjöledes.

Anslagen till *postbefordran sjöledes*: emellan öfriga inrikes orter, emellan Sverige och Tyskland, emellan Sverige och Danmark, emellan Sverige och Finland samt emellan Sverige och Storbritannien och Amerika, äfvensom anslaget till transittersättning åt främmande postverk, anser generalpoststyrelsen böra för år 1913 bibehållas oförändrade.

Departements-
chefen.

Under återopande af hvad jag redan yttrat i fråga om anslaget till postbefordran sjöledes mellan Sveriges fastland och Gottland får jag anmäla, att jag icke har något att erinra emot styrelsens förslag i öfrigt i fråga om anslagen till postbefordran.

Genom höjning af anslaget

till postbefordran å järnväg	med kr. 100,000: —
» » å landsväg jämte lokala transporter » »	50,000: —
	<hr/>
	summa kr. 150,000: —

samt genom minskning i anslaget till postbefordran sjöledes mellan Sveriges fastland och Gottland med kr. 18,000: —

skulle *anslagen under titel »D. Postbefordran» komma att ökas* med kr. 132,000: —
nämligen från 6,841,000 kronor under år 1912 till 6,973,000 kronor under år 1913.

E. Omkostnader.

(Förslagsanslag.)

Anslaget till *felräkningspenningar* har i staterna för åren 1909—1912 varit upptaget till 70,000 kronor. **Omkostnadsstaten.**

Generalpoststyrelsen meddelar nu, att utgifterna å anslaget hafva uppgått i runda tal

för år 1909 till	kr. 63,890: —
» » 1910 »	» 70,060: —
och beräknas för år 1911 komma att uppgå till	» 71,400: —

På grund däraf och då, allt efter som poströrelsen växer, antalet af de tjänstemän, som hafva att betjäna allmänheten och som enligt gällande bestämmelser äro berättigade till felräkningspenningar, måste ökas, förklarar sig generalpoststyrelsen anse, att anslaget för år 1913 icke bör sättas lägre än till 75,000 kronor, hvilket innefattar en förhöjning af 5,000 kronor.

Höjning af anslaget till felräkningspenningar.

Beträffande anslaget till *ersättning för tjänsteresor i allmänhet*, hvilket från och med år 1904 varit i staterna fastställt till förslagsvis 75,000 kronor, uppger nu generalpoststyrelsen, att utgifterna å detta anslag i runda tal uppgått

Höjning af anslaget till ersättning för tjänsteresor i allmänhet.

för år 1909 till	kr. 61,600: —
» » 1910 »	» 74,600: —
samt beräknas för år 1911 komma att uppgå till omkring »	80,400: —

Såväl generalpoststyrelsens ledamöter som postverkets distriktschefer eller deras närmaste män åligger det, såsom styrelsen erinrar, att tid efter annan företaga inspektionsresor för att tillse, att likformighet och samarbete äga rum mellan underlydande vid fullgörandet af deras åligganden, samt för undersökning eljest af förhållanden, som för postverket äro af vikt. Distriktscheferna hafva särskildt att förskaffa sig noggrann kännedom om allmänhetens å skilda orter önskingar och behof i postalt hänseende samt om postanstalterna, deras skötsel och personal.

Enligt gällande bestämmelser skall å hvarje postkontor inspektion och inventering verkställas minst en gång årligen och i öfrigt så ofta omständigheterna kunna därtill föranleda. Beträffande poststationerna, hvilkas antal den 1 november 1911 uppgick till icke mindre än 3,063, är föreskrifvet, att hvarje poststation skall genom vederbörande post-

direktörs föranstaltande inspekteras och inventeras i regel en gång hvar tredje år samt i öfrigt så ofta nödigt befinnes.

Med hänsyn till den stora vikten af dessa inspektionsförrättningar såväl för befrämjande af postverkets utveckling som till förebyggande af förluster för postverket torde, påpekar generalpoststyrelsen, det för ändamålet afsedda anslaget böra beräknas så, att erforderliga medel finnas att tillgå utan att anslagets öfverskridande riskeras. Generalpoststyrelsen föreslår därför, att anslaget ifråga för år 1913 sättes till förslagsvis 85,000 kronor, hvilket innebär en ökning af 10,000 kronor i senast fastställda anslag.

Minskning af anslaget till traktamenten för tjänstgöring i postkupé eller å landsvägs-postlinje.

Anslaget till *traktamenten för tjänstgöring i postkupé eller å landsvägs-postlinje* var i staten för år 1910 upptaget till 250,000 kronor samt höjdes i staten för år 1911 till 270,000 kronor, hvilket belopp bibehållits oförändradt i 1912 års stat.

Generalpoststyrelsen erinrar, att af detta anslag numera utgå allenast resetraktamenten till tjänstemän för resor i järnvägs-postkupé och med sjöpostexpeditioner äfvensom till landsvägs-posttiljoner. Utgifterna hafva, enligt styrelsens uppgift, under år 1910 uppgått i rundt tal till 223,900 kronor, men synas, såvidt nu kan beräknas, för år 1911 ej uppgå till högre belopp än omkring 214,900 kronor.

Såsom generalpoststyrelsen redan i det föregående framhållit, har styrelsen under de senaste åren genomfört vissa omläggningar i järnvägs-posttrafiken, hvarigenom i flera fall den postbefordring, som förut ägt rum i olika tåg, kunnat utan olägenhet sammanföras till ett färre antal tåg. Därjämte har postföringen i postkupéexpedition ytterligare inskränkts, under det att postföring i stället anordnats i posttiljonskupé.

Dessa omständigheter hafva medfört en icke obetydlig minskning af postverkets utgifter äfven å nu förevarande anslag. Generalpoststyrelsen hemställer därför, att anslaget för år 1913 nedsättes med 30,000 kronor eller till förslagsvis 240,000 kronor.

Anslagen till öfverliggningslokaler och till uniformsbeklädnad.

Anslaget till *öfverliggningslokaler å tjänstemän, tjänstgörande i postkupé eller å landsvägs-postlinje*, anser generalpoststyrelsen böra för år 1913 upptagas med samma belopp som i den för år 1912 fastställda staten.

Anslaget till *uniformsbeklädnad*, som för år 1912 är beräknadt till 330,000 kronor, bör i anledning af den utsträckning af rätten till uniformsbeklädnad, som jag ofvan omnämnt, höjas med 30,000 kronor till 360,000 kronor.

Anslaget till *sjukvård m. m.*, hvilket i staten för 1909 utbröts från anslaget till diverse utgifter och därvid sattes till förslagsvis 25,000 kronor, har i staterna för de följande åren bibehållits oförändradt.

Höjning af
anslaget till
sjukvård m. m.

Utgifterna å detta anslag, däraf bestridas kostnaderna för beredande af läkarvård och medikamenter åt vid postverket anställda tjänstemän af lägre grad, ordinarie och extra, hafva, enligt hvad generalpoststyrelsen meddelar, uppgått i runda tal

för år 1909 till	kr. 19,700: —
och » » 1910 »	» 25,800: —
För år 1911 hafva utgifterna beräknats uppgå till omkring	» 27,600: —

Med anledning af dessa utgiftsstegringar, som medfört anslaget öfverskridande, samt med hänsyn till ofvannämnda ökning af de tjänstemän, som åtnjuta ifrågavarande förmån, torde anslaget för år 1913 böra upptagas till 33,000 kronor, hvarigenom anslaget skulle höjas med 8,000 kronor.

I anslaget till *undervisningskurser* anser generalpoststyrelsen en icke oväsentlig höjning erforderlig. Detta anslag, som för första gången är upptaget i 1909 års stat, har i sagda och hvarje följande stat varit fastställt till 10,000 kronor. För år 1911 komme emellertid de kostnader, som bestridas af anslaget, enligt hos generalpoststyrelsen nu verkställda beräkningar, att uppgå till i rundt tal 32,000 kronor.

Höjning af
anslaget till
undervisningskurser.

Om anledningen härtill meddelar styrelsen följande.

Till allra största delen utgöras dessa utgifter af arfvoden till postelever. Jämlikt nådiga brefvet den 27 augusti 1909 angående postverkets utgiftsstat för år 1910 m. m. äger generalpoststyrelsen att till oafönad deltagare i utaf styrelsen anordnad postelevkurs låta utbetala ett belopp af 2 kronor 50 öre för dag under den praktiska delen af dylik kurs, att utgå från anslaget till undervisningskurser.

Postelevkursen består af: profjtjänstgöring under tiden 16 augusti—15 januari, teoretisk elevkurs i Stockholm under tiden 1 nästföljande februari—15 maj, praktisk utbildningskurs från och med den 1 därpå följande juni till slutet af maj månad följande år. Kursen omfattar således 21 månader. Elevernas utbildning under den praktiska kursen afser att bibringa insikt och färdighet i postarbetets olika grenar. Med hänsyn härtill få eleverna under ifrågavarande tid tjänstgöra icke blott

vid olika postkontor utan, beträffande de manliga eleverna, äfven inom ambulanta postanstalter och vid postdirektionerna. Jämsides med tjänstgöringen hafva eleverna att på egen hand utvidga och befästa sina under den teoretiska kursen förvärfvade kunskaper i postförfattningarna. För de sista 14 dagarna af det praktiska utbildningsåret sammandragas eleverna i Stockholm för undergående af slutexamen.

Under en afsevärd del af den praktiska utbildningskursen anlitas eleverna dels att under semester och annan ledighet uppehålla tjänstemannabefattningar, dels ock att tidtals tjänstgöra såsom förstärkningsbiträden vid postanstalterna. Under dylika förordnanden aflönas eleverna af annat anslag, och den ofvannämnda särskilda ersättningen utgår naturligtvis då icke.

Vid beräkning af anslaget till undervisningskurser för år 1910, då den första praktiska utbildningskursen för postelever skulle börja den 1 juni, ansåg generalpoststyrelsen, med hänsyn därtill att posteleverna kunde väntas blifva tagna i anspråk för vikariat under största delen af de 7 månader af kursen, som föllo på nämnda år, ifrågavarande ersättningsbelopp komma att uppgå till högst 7,000 kronor.

Sedermere visade sig emellertid, att eleverna i fråga under hela den tid kursen pågick eller intill slutet af maj månad 1911 behöfde anlitas för vikariats- eller förstärkningstjänstgöring under allenast, i medeltal för samtliga elever, 4 månader af år 1910 och närmare en månad under år 1911. Undersökning rörande hittillsvarande användning i aktiv tjänst af de postelever, som deltaga i praktisk utbildningskurs sedan den 1 juni 1911, har gifvit till resultat, att jämväl dessa elever torde komma att upptagas af tjänstgöringsuppdrag under tillhoppa omkring 5 månader af utbildningsåret. Ersättning åt postelever att utgå af anslaget till undervisningskurser är således, anmärker generalpoststyrelsen, enligt den vunna erfarenheten erforderlig för en tid af i genomsnitt 7 månader af hvarje kalenderår beträffande en hvar elev, och anser därför generalpoststyrelsen, att ersättningsbeloppet för år 1913 bör beräknas efter denna grund.

Vidare anför styrelsen, att det för tillgodoseendet af postverkets behof af reservtjänstemän af högre grad är nödvändigt att fortfarande tills vidare årligen anordna postelevkurser. Reservpersonalens af nämnda grad antal utgör för närvarande omkring 400. Därvid är dock att märka, att endast högst 300 af reservtjänstemännen äro oinskränkt disponibla för tjänstgöring i postverket, i det att öfriga utgöras af personer, som förut innehaft fast anställning i verket men af skilda anled-

ningar lämnat denna och därvid erhållit tillstånd att kvarstå såsom reservpostexpeditörer mot skyldighet att fullgöra viss begränsad tjänstgöring för bibehållande af denna rätt. Någon minskning af den till ständigt förfogande stående reservpersonalen kan enligt styrelsen för närvarande icke äga rum, då samtliga reservtjänstemän i regel äro in kallade till tjänstgöring året om.

Deltagarna i den praktiska utbildningskursen för postelever 1910—1911 utgjorde 57. I kursen 1911—1912 deltaga 46 elever, och beräknas af generalpoststyrelsen, med afseende å de postelevaspiranter, som för närvarande fullgöra profjtjänstgöring, motsvarande antal beträffande den praktiska kursen 1912—1913 komma att uppgå till inemot 55. Detta tal, som generalpoststyrelsen anser tills vidare ungefärligen motsvara postverkets årliga behof af nya tjänstemän, betecknar en betydande nedgång i jämförelse med förhållandena år 1908, då omkring 90 elever i hvarje kurs funnos erforderliga.

Enligt förutnämnda beräkningar skall under år 1913 af anslaget till undervisningskurser utgå ersättning med 2 kronor 50 öre för dag till 55 postelever under 7 månader. Räknas 30 dagar i hvarje månad, skulle för ändamålet blifva erforderligt ett belopp af 28,875 kronor eller i rundt tal 29,000 kronor. Anmärkas bör, säger generalpoststyrelsen, att denna utgift emellertid icke enbart tjänar utbildningssyftet, i det att, då eleverna äro ålagda tjänstgöring 5 timmar hvarje söcken dag under den praktiska kursen, deras arbetskraft i icke obetydlig mån kommer posttjänsten till godo.

Generalpoststyrelsen erinrar, att vid beräkandet af storleken af nuvarande anslag till undervisningskurser förutsattes, att ersättningarna till lärarna m. fl. funktionärer vid postelevkursen skulle utbetalas af detta anslag, hvaremot kostnaderna för kurser för posttjänstemän af lägre grad äfvensom kostnader för språkkurser för tjänstemän af den högre graden ansågos kunna inberäknas i anslaget till graufikationer. Utgifterna för språkkurser hafva dock, enligt hvad generalpoststyrelsen meddelar, bestridts af anslaget till undervisningskurser. Generalpoststyrelsen anser emellertid lämpligast, att från sistnämnda anslag bestridas samtliga kostnader för undervisningen vid utbildningskurser för postpersonalen. Hela denna utgiftspost torde — med hänsyn till att den såsom föreståndare för postverkets undervisningsanstalt tjänstgörande notarien å generalpoststyrelsens första byrå meddelar undervisning såväl i postelevkursen som i utbildningskurser för tjänstemän af lägre grad, hvilka senare kurser, efter att förut hafva ägt rum inom de

olika postdistrikten, från och med år 1910 centraliserats och förlagts till undervisningsanstalten — enligt styrelsens beräkning för år 1913 icke komma att öfverstiga 3,500 kronor. Däraf torde omkring 2,000 kronor falla på postelevkursen och återstoden 1,500 kronor på öfriga kurser.

Ersättningen till i kurs deltagande posttjänstemäns af lägre grad vikarier utgår från anslaget »arfvoden åt extra tjänstemän, vikariatsersättning m. m.», och anses ändring däri icke böra ske.

Enligt hvad sålunda beräknats, bör, säger generalpoststyrelsen, anslaget till undervisningskurser för år 1913 upptagas till 32,500 kronor, eller afrundadt 33,000 kronor, hvilket innebär en förhöjning af 23,000 kronor i senast fastställda anslag.

Anslaget till
posthusens
underhåll
utgår.

Det hittills å omkostnadsstaten uppförda anslaget till *posthusens underhåll* kommer i enlighet med grunderna för den nya uppställning af riksstaten, som af Eders Kungl. Maj:t och Riksdagen godkänts sistlidet år, att i staten för år 1913 afföras från omkostnadsstaten och i stället — likasom anslaget till underhåll af inventarier — upptagas under särskild titel »afsättning till förnyelsefond», hvarom jag i det följande kommer att vidare yttra mig.

Höjning af
anslaget till
hyror för
postlokaler.

Anslaget till *hyror för postlokaler* har i staterna fastställts

för år 1911 till.....	kr. 330,000: —
» » 1912 »	» 365,000: —

Utgifterna för år 1910 uppgingo, enligt hvad generalpoststyrelsen nu uppgifver, i rundt tal till... .. kr. 253,800: —
och kunna för år 1911 beräknas uppgå till omkring ... » 325,500: —

Styrelsen erinrar nu, att i samma mån som posttrafiken i allmänhet tillväxer och därigenom arbetet å postanstalterna ökas, gör sig behof af större postlokaler gällande. Generalpoststyrelsen har förden skull och särskildt med anledning af pakettrafikens starka tillväxt sett sig nödsakad att gå i författning om anskaffande af rymligare och tidsenligare postlokaler å vissa orter, där behofvet af ökad utrymme för postverkets behof gjort sig mest kännbart.

Då det icke kan antagas, att den årliga ökningen utöfver 1911 års utgiftssumma för hvarterdera af åren 1912 och 1913 kommer att understiga 35,000 kronor, hemställer generalpoststyrelsen, att anslaget för år 1913 ej sättes lägre än till 395,000 kronor, hvilket innefattar en ökning af 30,000 kronor i senast fastställda anslag.

Uti anslaget till *postlokalers uppvärmning, belysning och städning* föreslår generalpoststyrelsen icke någon förändring för år 1913.

Anslaget till postlokalers uppvärmning m. m.

Anslaget för *tillverkning af frankotecken* var i staten för år 1910 uppfördt med 240,000 kronor, men sänktes i 1911 års stat med hänsyn till förmånligare kontraktsvillkor till 160,000 kronor, hvilket belopp bibehållits oförändradt i 1912 års stat.

Höjning af anslaget för tillverkning af frankotecken.

Utgifterna å anslaget, hvilka för år 1910 uppgingo till i rundt tal 182,700 kronor, kunna, enligt styrelsens uppgift, för år 1911 approximativt beräknas till omkring 162,000 kronor.

Ökningen i frimärksåtgången i anseende till den väntade fortgående stegringen i posttrafiken antages af generalpoststyrelsen komma att medföra en ökad kostnad å ifrågavarande anslag för åren 1912 och 1913 af tillhoppa omkring 13,000 kronor utöfver den för år 1911 beräknade utgiftssumman, hvadan generalpoststyrelsen anser, att anslaget bör för år 1913 sättas till förslagsvis 175,000 kronor, hvilket innebär en förhöjning af 15,000 kronor i det senast fastställda anslagsbeloppet.

I likhet med anslaget till posthusens underhåll kommer äfven anslaget till *underhåll af inventarier* att afföras från omkostnadsstaten och i stället upptagas under titeln »*afsättning till förnyelsefond*», såsom nedan vidare omförmäles.

Anslaget till underhåll af inventarier utgår.

Anslaget till *blankett- och cirkulärtryck, skrifmaterialier m. m.* är i staterna upptaget

Minskning af anslaget till blankett- och cirkulärtryck, skrifmaterialier m. m.

för år 1910 till	kr. 380,000: —
» » 1911 »	» 420,000: —
» » 1912 »	» 475,000: —

Generalpoststyrelsen upplyser nu, att utgifterna å detta anslag, som för år 1910 uppgingo till i rundt tal 465,000 kronor, under år 1911 icke obetydligt nedgått, beroende dels på att kostnaderna för cirkulärtryck, reglementen och taxor kunnat betydligt nedbringas, dels

på minskad användning af kuvert, dels ock därpå att styrelsen genom uppsägning af leveranskontrakten beträffande ett stort antal blanketter betingat sig icke ringa prisnedsättningar.

Med hänsyn härtill anser generalpoststyrelsen sig kunna föreslå en nedsättning af 25,000 kronor i anslaget, hvilket sålunda för år 1913 upptages till förslagsvis 450,000 kronor.

Höjning af
anslaget till
förbruknings-
artiklar.

Anslaget till *förbrukningsartiklar* är i staten för hvarterdera af åren 1910, 1911 och 1912 upptaget till 170,000 kronor.

Utgifterna hafva enligt generalpoststyrelsen utgjort under år 1910 i rundt tal 134,000 kronor och kunna för år 1911 beräknas komma att uppgå till omkring 173,300 kronor.

Under sådana förhållanden anser generalpoststyrelsen, att för mötande af utgifterna i nämnda hänseende anslaget för år 1913 ej bör tilltagas lägre än 180,000 kronor, hvilket innebär en förhöjning af 10,000 kronor i senast beviljade anslag.

Höjning i
anslaget för
telefon-
avgifter och
telegramporto.

Äfven i anslaget till *telefonavgifter och telegramporto*, hvilket uppförts i staterna för hvarterdera af åren 1910 och 1911 till 20,000 kronor samt för år 1912 fastställts till 30,000 kronor, föreslår generalpoststyrelsen en mindre förhöjning.

Utgifterna å anslaget hafva för år 1910 uppgått till omkring 25,200 kronor och beräknas af styrelsen för år 1911 till omkring 33,200 kronor.

Generalpoststyrelsen meddelar, att telegrafstyrelsen till upphörande med 1911 års utgång uppsagt gällande öfverenskommelse med generalpoststyrelsen angående postverkets telefonabonnemang hos telegrafverket, i följd hvaraf från 1912 års början skola för postverkets telefoner erläggas samma avgifter, som gälla för enskilda abonnenter. I följd däraf och med hänsyn till eventuellt ökade kostnader för sådana telefonsamtal i tjänsten, som äro belagda med särskild avgift, samt för flera postkontors förseende med rikstelefonförbindelse, har generalpoststyrelsen beräknat, att för år 1913 erfordras ett anslagsbelopp af 35,000 kronor, hvilket i förhållande till senast fastställda anslag innefattar en ökning af 5,000 kronor.

Anslaget till
diverse
utgifter.

I anslaget till *diverse utgifter* föreslår generalpoststyrelsen icke någon förändring för år 1913.

Mot hvad generalpoststyrelsen under anslagen till omkostnader föreslagit har jag icke ansett mig kunna göra någon anmärkning.

Departements-
chefen.

Här ofvan har föreslagits höjning af anslaget

till felräkningspenningar	med kr.	5,000: —
» ersättning för tjänsteresor i allmänhet.....	» »	10,000: —
» uniformsbeklädnad	» »	30,000: —
» sjukvård m. m.....	» »	8,000: —
» undervisningskurser	» »	23,000: —
» hyror för postlokaler	» »	30,000: —
» tillverkning af frankotecken	» »	15,000: —
» förbrukningsartiklar	» »	10,000: —
» telefonavgifter och telegramporto	» »	5,000: —
	summa kr.	136,000: —

samt minskning i anslagen till traktamenten för tjänstgöring i postkupé eller å landsvägspostlinje

med kr.	30,000: —
och till blankett- och cirkulärtryck, skrifmaterialier m. m. » »	25,000: —
	» 55,000: —

Genom dessa ändringar kommer omkostnadsstaten att ökas med

kr.	81,000: —
-----	-----------

Från omkostnadsstaten, som för år 1912 upptagits till

kr.	2,660,000: —
-----	--------------

skall emellertid, vid bifall till det förslag jag ämnar i det följande framlägga, till annan utgiftstitel afföras anslagen till posthusens underhåll och till underhåll af inventarier, för år 1912 upptagna tillhopa till

»	220,000: —
---	------------

Om till skillnaden kr. 2,440,000: —

lägges den nu föreslagna ökningen

»	81,000: —
---	-----------

utgör summan kr. 2,521,000: —

Omkostnadsstaten för år 1913 torde således upptagas till 2,521,000 kronor.

F. Oförutsedda utgifter.

Till oförutsedda utgifter hänföres tillfälliga utgifter, såsom kostnader, föranledda af tjänstemäns från postverkets distrikts- och lokalförvaltningar inkallande för deltagande hos styrelsen i reglements- med flera

Anslag till
oförutsedda
utgifter.

arbeten, godtgörelser af olika slag, utbetalade med stöd af särskilda nådiga beslut m. m.

Ifrågavarande anslag är i staterna upptaget för hvarterdera af åren 1910—1912 till 15,000 kronor. Någon anledning till ändring för år 1913 af detta anslagsbelopp har generalpoststyrelsen ej ansett föreligga, och torde i enlighet härmed *anslaget böra jämväl för år 1913 bestämmas till 15,000 kronor.*

G. Afkortningar och restitutioner.

(Förslagsvis.)

Anslag till
afkortning-
gar och
restitutioner.

Under denna titel afföras ersättningar för bortkomna eller skadade värdeförsändelser, anmärkningsprovision samt afkortningar och restitutioner af postafgifter i allmänhet. Dessa utgifter äro under olika år mycket växlande. De uppgingo sålunda under åren 1908, 1909 och 1910 till omkring respektive 8,400, 11,300 och 9,900 kronor.

I staten för år 1912 äro samma utgifter förslagsvis upptagna till 7,465 kronor.

För vinnande af jämn slutsumma å staten synas desamma för år 1913 lämpligen kunna *bestämmas till förslagsvis 10,295 kronor, hvilket innebär en ökning af 2,830 kronor i senast fastställda anslag.*

Afsättning
till en för-
nyelsefond.

Enligt de grunder för den nya riksstatens uppställning, som af Eders Kungl. Maj:t och Riksdagen godkänts, får det af staten i byggnader och inventarier nedlagda kapital icke nedskrifvas, utan måste genom underhåll uppehållas, hvaremot kostnaderna för nämnda underhåll äro att anse såsom driftkostnad.

För att hvad postverket beträffar förekomma, att dessa underhållskostnader under olika år komma att trycka alltför ojämnt, har Eders Kungl. Maj:t, på tillstyrkan af dåvarande chefen för civildepartementet, i nådigt bref till styrelsen den 15 september 1911 förklarat sig finna lämpligt, att af postverkets inflytande trafikinkomster afsättas vissa procent å olika slag af hus och inventarier till en förnyelsefond, samt i anledning däraf uppdragit åt generalpoststyrelsen att vid afgifvande af förslag till omkostnadsstat för år 1913 förebringa erforderlig utredning i sådant hänseende.

I anledning häraf har generalpoststyrelsen nu aufört följande.

Underhåll af
hus.

Postverkets fastigheter utgöras af såväl sten- som trähus.

1:o) Hus af sten.

O r t.	Beräknadt värde vid 1910 års slut. Kronor.
Stockholm: posthuset vid Vasagatan	8,146,600
" " Lilla Nygatan	140,000
" " fastigheterna nr 1, 2 och 8 i kvarteret Riddaren	426,200
Göteborg	583,300
Hälsingborg	255,000
Katrineholm	100,000
Laxå	145,000
Malmö	1,048,000
Norrköping	92,000
Storvik	61,700
Sundsvall (postverkets del i det gemensamma post- och telegrafhuset)	175,000
Ystad	37,800
Nässjö	129,700
Summa	6,340,300

Byggnadernas ofvan angifna värde har beräknats sålunda: till de verkliga kostnaderna för fastigheten vid dess uppförande eller inköp hafva för hvarje år lagts utgifterna för sådana under året å huset vidtagna reparations- eller förändringsarbeten, genom hvilka husets värde ansetts hafva i motsvarande grad ökats.

Hvart och ett af förenämnda hus skulle enligt denna af generalpoststyrelsen tillämpade beräkningsgrund kunna anses vid 1911 års slut hafva enahanda värde som vid 1910 års slut med undantag af posthusen i Göteborg, Storvik, Sundsvall och Ystad, hvilkas värde år 1911 af nedannämnda anledningar ökats.

Å posthuset i Göteborg hafva under år 1911 påbörjats vissa omfattande reparations- och ändringsarbeten, uppgående till ett sammanlagdt belopp af omkring 35,000 kronor. Af denna kostnadssumma afser emellertid endast ett belopp af 16,000 kronor arbeten, som medföra värdestegring å huset. Den öfriga kostnaden hänför sig till rena underhållsarbeten.

Af samma anledning hafva posthusen i Sundsvall och Ystad under år 1911 i värde ökats med respektive 14,600 kronor och 7,300 kronor.

Under år 1911 hafva afslutats de under år 1909 påbörjade arbetena med uppförande af posthusbyggnaden i Storvik. För sagda byggnad med tillhörande tomt hafva enligt nådiga brefven den 22 juni 1906 och den 16 oktober 1908 anvisats sammanlagdt 95,000 kronor. . Då detta anslagsbelopp i det allra närmaste åtgått för byggnadens uppförande, kommer densammas värde år 1911 att sättas till detta belopp, hvilket innebär en ökning af 33,300 kronor i förhållande till det för år 1910 för samma byggnad upptagna värdet, 61,700 kronor.

Om således till det för år 1910 upptagna sammanlagda värdet af postverkets hus af sten kronor 6,340,300: —
läggas förenämnda värdestegringar, nämligen:

för posthuset i Göteborg	»	16,000: —
» » i Sundsvall	»	14,600: —
» » i Ystad	»	7,300: —
» » i Storvik	»	33,300: —

erhålles en summa af kronor 6,411,500: —

som skulle kunna anses utgöra sammanlagda värdet vid 1911 års utgång af postverket tillhöriga, i bruk tagna hus af sten.

Därjämte har, såsom generalpoststyrelsen erinrar, anvisats erforderliga medel till uppförande af posthus i Trälleborg och Västervik.

För uppförande af posthuset i Trälleborg, hvarå arbetena nu pågå, hafva år 1909 anvisats dels å postverkets utgiftsstaten för år 1910 under titel nybyggnader ett anslag af 160,000 kronor, dels ock de innestående medlen å den under statskontorets förvaltning ställda fonden till posthusbyggnader, hvilka medel för det dåvarande uppgingo till omkring 115,000 kronor, eller således tillhopa 275,000 kronor. Härtill kommer kostnaden för posthustomten. För inköp däraf hade år 1908 anvisats ett särskildt anslag å 40,000 kronor. Af detta anslagsbelopp åtgingo för ändamålet endast 37,566 kronor, hvilket sistnämnda belopp dock i den i generalpoststyrelsens årsberättelse intagna tablån öfver postverkets fastigheter m. m., för vinnande af jämnare summa, upptagits till 37,600 kronor.

Till inköp för postverkets räkning af två tomter i Västervik och för uppförande å desamma af ett posthus, afsedt att inrymma jämväl lokaler för telegrafverkets behof, har dels å riksstaten anvisats ett särskildt anslag för år 1912 å 173,400 kronor, dels ock medgifvits, att utöver berörda anslag finge användas det belopp, 26,625 kronor, som

influtit vid försäljning af vissa postverkets fastigheter i Jönköping och som jämlikt nådigt bref till generalpoststyrelsen den 5 juni 1909 reserverats för anskaffande af lokaler i landsorten för postverkets behof. Sammanlagda anslagsbeloppet för den blifvande posthusbyggnaden i Västervik med tillhörande tomt belöper sig sålunda till i rundt tal 200,000 kronor.

Generalpoststyrelsen anför vidare, att underhållskostnaderna för samtliga förut angifna, i användning tagna stenhus för åren 1908—1910 i rundt tal uppgått till kronor 179,200:—
samt beräknas för år 1911 uppgå till » 110,000:—
eller för åren 1908—1911 tillhopa kronor 289,200:—

hvilket för år utgör 72,300 kronor eller 1,13 % af värdet å dessa hus vid 1911 års utgång.

Enär före år 1908 i de för postverket fastställda stater utgifterna för posthusens underhåll äro under gemensam titel sammanförda med utgifterna för förhyrande af postlägenheter, och till följd däraf ej af postverkets hufvudböcker före samma tid framgår, huru mycket som i underhåll belöper sig på posthusen, är generalpoststyrelsen icke i tillfälle lämna uppgift å kostnaderna för posthusens underhåll för någon längre tid tillbaka än från och med sistnämnda år.

2:o) Hus af trä.

Enligt generalpoststyrelsens uppgift äger postverket dylika hus å de i nedanstående tablå angifna orter.

O r t.	Beräknadt värde vid 1910 års slut. Kronor.
Haparanda	21,000
Karlsborg	33,200
Ljusdal	12,300
Moholm	10,200
Ragunda	33,100
Råda	18,900
Vingåker	2,500
Ånge	25,000
Summa	156,200

Under år 1911 hafva, enligt hvad styrelsen meddelar, endast å posthuset i Ragunda vidtagits sådana ändringsarbeten, hvarigenom sammanlagda värdet af dessa hus något ökats. Denna ökning belöper sig till allenast 700 kronor, hvadan sammanlagda värdet af postverkets byggnader af trä för närvarande utgör 156,900 kronor.

De på postverkets trähus nedlagda underhållskostnader hafva i rundt tal utgjort:

för åren 1908—1910 tillhopa	kronor 4,000: —
samt för år 1911	» 3,000: —
<hr/>	
tillhopa för åren 1908—1911	kronor 7,000: —

eller för år 1,750 kronor, hvilket utgör 1,12 % af trähusens värde.

Medelkostnaden för år för underhållet af postverkets hus kan således beräknas uppgå till:

för stenhusen	kronor 72,300: —	utgörande 1,13 % af värdet för år 1911
och för trähusen	» 1,750: —	» 1,12 % » » » » 1911
<hr/>		
eller tillhopa	kronor 74,050: —	» 1,13 % » samtliga husens värde för år 1911.

Underhållskostnaden för husen stiger, såsom generalpoststyrelsen påpekar, gifvetvis i den mån fastigheterna blifva äldre. Af postverkets fastigheter äro de mest dyrbara, såsom posthuset vid Vasagatan härstädes samt posthusen i Malmö och Hälsingborg m. fl., tillkomna under de senare åren och hafva således ännu icke tarfvat några större reparationer. Med hänsyn härtill och då det därjämte befunnits, att några af postverkets fastigheter, såsom de i Ljusdal, Ånge och Råda, inom närmaste tid måste undergå ganska omfattande reparationer, torde det vara nödvändigt, att ett större belopp finnes disponibelt för underhåll af postverkets fastigheter för år 1913 än ofvanstående medeltal utvisar.

Generalpoststyrelsen anser sålunda, att i förnyelsefonden bör för posthusens underhåll inberäknas för år 1913 ett belopp af 90,000 kronor, hvilket utgör 1,37 % af värdet vid 1911 års slut af samtliga postverkets i användning tagna byggnader.

Inventarier.

Vidare skulle af förnyelsefonden, fortsätter generalpoststyrelsen, utgå medel till *underhåll af postverkets inventarier*.

I postverkets omkostnadsstat för år 1911 äro, i likhet med föregående år, utgifterna för inköp och underhåll af postverkets inventarier

sammanförda under en gemensam anslagstitel »inköp och underhåll af inventarier». Generalpoststyrelsen har emellertid föranstaltat därom, att redan för år 1911 förenämnda utgifter i postverkets räkenskaper särskilts, så att af räkenskaperna nu framgår huru stort belopp som åtgått för inköp af inventarier och huru mycket för underhåll af inventarier.

Kostnaderna för <i>inköp</i> af inventarier hafva, enligt hvad styrelsen nu meddelar, för 1911 års åtta första månader uppgått till i rundt tal	kr. 120,800: —
ökas detta belopp med hälften	» 60,400: —
erhålles en summa af	» 181,200: —

som skulle utgöra det belopp, hvartill kostnaderna för inköp af inventarier för år 1911 kunna beräknas hafva uppgått.

Värdet af postverkets inventarier år 1910 har uppskattats till	kr. 1,700,000; —
Lägges härtill ofvanstående kostnadssumma för under år 1911 inköpta inventarier	» 181,200: —
skulle värdet af postverkets inventarier vid 1911 års slut uppgå till	kr. 1,881,200: —

Utgifterna för <i>underhåll</i> af inventarierna hafva de åtta första månaderna af år 1911 uppgått till i rundt tal	kr. 47,500: —
ökas detta belopp med hälften	» 23,750: —
erhålles det belopp	kr. 71,250: —

eller i rundt tal 71,000 kronor, hvartill kostnaderna för underhållet af inventarierna af generalpoststyrelsen beräknas uppgå för år 1911. Underhållskostnaderna för inventarierna skulle sålunda enligt denna beräkning för år 1911 endast uppgå till omkring 4 % af inventariernas värde. Gifvetvis växla emellertid kostnaderna för såväl inköp som underhåll af inventarier med betydliga belopp det ena året i jämförelse med det andra. Så måste för år 1911, å ena sidan, kostnaderna för inköp af inventarier anses såsom ovanligt höga, enär under året dels för posttransporterna i Göteborg inköpts 4 automobiler för en sammanlagd kostnad af 30,000 kronor, dels ock för en del post-

kontor, däribland de i Växjö, Västerås och Östersund, hvilka under året inflyttat i nya lokaler, anskaffats nästan fullständig uppsättning af nya möbler. Men, å andra sidan, måste de nu approximativt beräknade utgifterna för underhållet af inventarierna under år 1911 enligt styrelsens uppfattning anses ganska låga, beroende, bland annat, däraf att för alla de postkontor, för hvilka nya lokaler anskaffats, några kostnader ej nedlagts å underhåll af de äldre inventarierna, hvilka till större delen slopats. Det normala utgiftsbeloppet för underhållet torde enligt generalpoststyrelsen för närvarande kunna anses utgöra 100,000 kronor för år, till hvilket belopp detta anslag också fastställts för år 1912. Då värdet af postverkets inventarier vid 1912 års slut kan beräknas uppgå till i rundt tal 2,000,000 kronor — inventariernas ofvan angifna värde år 1911, kronor 1,881,200 + det å riksstaten för år 1912 anvisade anslaget till inköp af inventarier, kronor 125,000 — skulle det för samma år anvisade anslaget till underhåll af inventarier, 100,000 kronor, utgöra 5 procent af inventariernas värde.

Generalpoststyrelsen anser därför, att i förnyelsefonden bör till underhåll af inventarier för år 1913 och tills vidare, intill dess närmare kännedom om dessa utgifter vunnits, afsättas 5 procent af inventariernas värde.

För år 1913 hemställer generalpoststyrelsen, på sätt jag kommer att i annat sammanhang anmäla i fråga om utgifterna för kapitalökning, att för inköp af inventarier för postverkets behof måtte å riksstaten anvisas ett anslag af 270,000 kronor.

Det i staten för år 1912 fastställda anslaget till underhåll af inventarier	kr. 100,000: —
skulle således enligt ofvan angifna beräkningsgrund för år 1913 behöfva ökas med 5 % å 270,000 kronor	
eller	» 13,500: —

hvarigenom för sistnämnda år kostnaderna för underhållet af postverkets inventarier skulle komma att uppgå till	kr. 113,500: —
hvilket belopp generalpoststyrelsen anser böra afrundas till 115,000 kronor.	

Sammanlägges den förut för år 1913 beräknade kostnaden för posthusens underhåll	kr. 90,000: —
Transport	kr. 90,000: —

	Transport kr. 90,000: —
med här ofvan för samma år beräknade kostnaden för underhållet af inventarierna	» 115,000: —
erhålles det belopp	kr. 205,000: —

som enligt generalpoststyrelsens åsikt bör för år 1913 afsättas till förnyelsefond.

Under förutsättning af bifall härtill har generalpoststyrelsen af sådan auledning i staten för driftkostnader år 1913 under titel *H. »Afsättning till förnyelsefond»* upptagit ett belopp af förslagsvis 205,000 kronor. Detta belopp är 15,000 kronor mindre än summan, 220,000 kronor, af de i 1912 års stat upptagna anslagen till »posthusens underhåll», 120,000 kronor, och »underhåll af inventarier», 100,000 kronor.

Då utgifterna för underhåll af postverkets hus och inventarier betydligt variera under olika år och då det under vissa förhållanden, såsom vid eldsolycka eller dylikt, kan befinnas oundgängligen nödigt att kunna disponera medel, anser generalpoststyrelsen, att afsättningen till förnyelsefonden bör upptagas såsom förslagsanslag.

Enligt grunderna för den af Eders Kungl. Maj:t och Riksdagen sistlidet år godkända uppställningen af riksstaten torde afsättning årligen böra ske till en förnyelsefond för att uppehålla postverkets hus och inventarier i deras fulla värde. Vid beräkandet af de belopp, som sålunda böra reserveras, måste man taga hänsyn till, att i framtiden äfven större reparationer om möjligt böra bestridas ur denna fond. Särskildt för husbyggnaderna kunna säkerligen dessa reparationer understundom komma att uppgå till ganska afsevärda summor. Det synes mig fördenskull vara försiktigast att räkna med en något högre afsättningsprocent till underhåll af fastigheterna än styrelsen föreslagit. Tillsvidare torde man böra beräkna en afsättning af åtminstone 1 $\frac{1}{2}$ procent på de i bruk tagna fastigheternas värde. Det af styrelsen föreslagna beloppet bör därför lämpligen höjas till 100,000 kronor.

Departements-
chefen.

Mot styrelsens förslag till afsättning för förnyelse af inventarier har jag intet att erinra. Det belopp, som afsättes till förnyelsefond, synes icke vara af beskaffenhet att böra upptagas såsom förslagsanslag. På grund af hvad jag sålunda anfört torde till *afsättning till förnyelsefond för år 1913 beräknas ett belopp af 215,000 kronor.*

Varda de af mig ofvan gjorda framställningar rörande postverkets stat för driftkostnader för år 1913 godkända, komma statens särskilda hufvudsummor och slutsumma att utgöra de belopp, som finnas upptagna

i efterföljande tablå, hvilken äfven innehåller jämförelse med 1912 års stat för driftkostnader.

	År 1912.	År 1913.	Ökning år 1913 i förhållande till år 1912.	Minskning år 1913 i förhållande till år 1912.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.
A. Afönningar	12,573,200	13,140,200	567,000	—
B. Öfvergångsstat	37,370	30,050	—	7,320
C. Pensioner	266,165	312,755	46,590	—
D. Postbefordran	6,841,000	6,973,000	132,000	—
E. Omkostnader	*) 2,660,000	2,521,000	—	139,000
F. Oförutsedda utgifter	15,000	15,000	—	—
G. Afkortningar och restitutioner.....	7,465	10,295	2,830	—
H. Afsättning till förnyelsefond	—	215,000	215,000	—
Summa	22,400,200	23,217,300	963,420	146,320
			Ökning 817,100 kronor.	

*) Häre ingick summan af anslagen till posthusens underhåll och till underhåll af inventarier, 220,000 kronor. För år 1913 hafva dessa anslag afförts från omkostnadsstaten och i stället upptagits under titeln H. Afsättning till förnyelsefond.

Åberopande hvad jag sålunda anfört får jag hemställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen

dels medgifva,

att dispositionsbiträdet änkefru Josefine Bernhardina Karolina Lindquist, född Ekström, må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 700 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt;

att dispositionsbiträdet änkefru Hilda Maria Josefine Carlander, född Sjölander, må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 300 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt;

att biträdande postexpeditören Johan Alfred Rylander må äga att under sin återstående lifstid å post-

verkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 1,200 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder honom meddeladt;

att kontorsbiträdet Amélie Carolina Elisabeth Hesselgren må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 1,000 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt;

att sorteringsbiträdet änkefru Jenny Fatima Giertz, född Scheenholm, må äga att under sin återstående lifstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd af 600 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken entledigande ur postverkets tjänst varder henne meddeladt;

dels ock bestämma postverkets anslag till driftkostnader för år 1913, förslagsvis, till 23,217,300 kronor, att utgå direkt af postmedlen.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle aflåtas till Riksdagen.

Ur protokollet:

Niklas A. Lindhult.

Bilaga.

Aflöningsreglemente för tjänstemän vid postverket.

§ 1.

Till generalpostdirektören utgår arfvode af postmedlen med 13,000 kronor för år, att utbetalas i samma ordning som lön.

Till öfriga tjänstemän utgår fast aflöning enligt följande stat, hvilken angifver tjänstemännens fördelning i vissa grupper, de för tjänstemännen inom en och samma grupp bestämda aflöningsbelopp samt det antal år, som bör förflyta från det tjänsteman tillträdt visst aflöningsbelopp, intill dess han kan komma i åtnjutande af det närmast högre.

	Kronor.	År.	Kronor.	År.	Kronor.	År.	Kronor.	År.	Kronor.
Tjänstemän af högre grad.									
Byråchef	—	—	—	—	8,000	3	8,500	3	9,000
Postdirektör	—	—	—	—	7,000	3	7,500	3	8,000
Kamrerare; sekreterare	—	—	—	—	6,000	3	6,500	3	7,000
Postmästare af klass 1 A	—	—	5,500	3	6,000	3	6,500	3	7,000
Förste aktuarie; intendent; ombudsman; postmästare af klass 1 B; öfverkontrollör	—	—	5,000	3	5,500	3	6,000	3	6,500
Postmästare af klass 2 A; förste kontrollör	—	—	4,600	3	5,000	3	5,500	3	6,000
Aktuarie; förrådsförvaltare; notarie; registrator; revisor; revisor och bokhållare; postmästare af klass 2 B	—	—	4,200	3	4,600	3	5,000	3	5,500
Postmästare af klass 3, manlig; kontrollör	—	—	3,800	3	4,200	3	4,600	3	5,000
Postmästare af klass 4, manlig	—	—	3,500	3	3,800	3	4,200	3	4,600
Förste postexpeditör, manlig	—	—	3,200	3	3,500	3	3,800	3	4,200
Postexpeditör, manlig	1,800	2	2,000	2	2,200	2	2,400	2	—
	2,600	3	2,900	3	3,200	3	3,500	3	3,800
Postmästare af klass 3, kvinnlig	—	—	—	—	2,900	3	3,100	3	3,400
Postmästare af klass 4, kvinnlig	—	—	—	—	2,700	3	2,900	3	3,100
Förste postexpeditör, kvinnlig	—	—	1,900	3	2,100	3	2,300	3	2,500
Postexpeditör, kvinnlig ¹⁾	—	—	1,500	3	1,700	3	1,900	3	2,100
Biträde, kvinnligt	—	—	—	—	1,250	3	1,450	3	1,650

¹⁾ För kvinnlig postexpeditör, som icke åtnjuter ortstillägg, höjes efter tre år slutaflöningen med 100 kronor, hvilket belopp anses tillhöra lönen, men dock icke medför höjning af pensionsunderlaget.

	Kronor.	År.	Kronor.	År.	Kronor.	År.	Kronor.	År.	Kronor.
Tjänstemän af lägre grad.									
Vaktmästare hos generalpoststyrelsen ¹⁾	1,140	3	1,260	3	1,380	3	1,500	3	1,650
Förste postvaktmästare; förste postiljon	—	—	—	—	1,340	5	1,490	5	1,640
Postvaktmästare; postiljon	—	—	—	—	1,100	5	1,250	5	1,400

¹⁾ Förste vaktmästare åtnjuter särskildt arfyvde af 200 kronor om året. Därest vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad med belysning och uppvärmning samt i öfrigt erforderligt bränsle, skall, så länge denna förmån kvarstår, å lönen adragas 300 kronor årligen.

Förestående aflöningsbelopp fördelas på följande sätt i lön och tjänstgöringspenningar.

Tjänstemän af högre grad.	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Summa aflöning.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.
	5,600	3,400	9,000
	5,300	3,200	8,500
	5,000	3,000	8,000
	4,800	2,700	7,500
	4,600	2,400	7,000
	4,300	2,200	6,500
	4,000	2,000	6,000
	3,700	1,800	5,500
	3,400	1,600	5,000
Manliga tjänstemän	3,100	1,500	4,600
	2,900	1,300	4,200
	2,700	1,100	3,800
	2,550	950	3,500
	2,400	800	3,200
	2,175	725	2,900
	1,950	650	2,600
	1,800	600	2,400
	1,650	550	2,200
	1,500	500	2,000
	1,350	450	1,800

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Summa aflöning.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.
	1,900	1,500	3,400
	1,800	1,300	3,100
	1,775	1,125	2,900
	1,750	950	2,700
	1,700	800	2,500
	1,650	650	2,300
<i>Kvinnliga tjänstemän</i>	1,575	525	2,100
	1,425	475	1,900
	1,275	425	1,700
	1,100	550	1,650
	1,125	375	1,500
	900	550	1,450
	700	550	1,250
Tjänstemän af lägre grad.			
	1,000	650	1,650
Vaktmästare hos generalpoststyrelsen	950	550	1,500
	900	480	1,380
	850	410	1,260
	800	340	1,140
Förste postvaktmästare; förste postiljon	960	680	1,640
	900	590	1,490
	840	500	1,340
	800	600	1,400
Postvaktmästare; postiljon	800	450	1,250
	800	300	1,100

Utöfver den fasta aflöningen utgår arfvode till postmästaren vid postkontoret Stockholm 1 med 500 kronor, vid postkontoret Göteborg 1 med 400 kronor och vid postkontoret Malmö 1 med 300 kronor, allt för år. Sådant arfvode anses såsom lön, men medför icke höjning af pensionsunderlaget.

§ 7.

Postmästare af klasserna 3 och 4, kontrollörer, förste postexpeditörer, postexpeditörer, kvinnliga biträden, förste postvaktmästare, förste

postiljoner, postvaktmästare och postiljoner, stationerade å ort, där de allmänna lefnadskostnaderna äro särskildt höga, äga, så länge de tjänstgöra å sådan ort, uppbära ortstillägg, utgående, enligt af generalpoststyrelsen fastställda grunder, med följande belopp, för år räknadt:

till omförmälda *tjänstemän af högre grad*, med undantag af kvinnliga biträden, med femton eller tio procent af den fasta aflöningen, dock högst 450 respektive 300 kronor till manlig tjänsteman och högst 225 respektive 150 kronor till kvinnlig tjänsteman;

till kvinnliga biträden, stationerade i Stockholm, med 150 kronor och, stationerade å annan ort, där de allmänna lefnadskostnaderna äro särskildt höga, med 100 kronor;

till omförmälda *tjänstemän af lägre grad*

antingen med 250 kronor, med förhöjning efter fem år till 300 kronor och efter tio år till 350 kronor,

eller med 200 kronor, med förhöjning efter fem år till 250 kronor och efter tio år till 300 kronor,

eller med 150 kronor.

Ortstillägg, som utgår till tjänsteman af högre grad, anses såsom lön, men medför icke höjning af pensionsunderlaget; ortstillägg, som åtnjutes af tjänsteman af lägre grad, anses såsom tjänstgöringspenningar.

Beträffande förhöjning af ortstillägget åt tjänsteman af lägre grad gälla enahanda bestämmelser som i fråga om förhöjning af den fasta aflöningen.